

DOBRAVSKE NOVINE

TEČAJ VI.

HRVATSKI INFORMATIVNI GLASNIK OPĆINE DONJA DUBRAVA

BROJ 6 • SVETA MARGARETA 1996. • CIJENA 5 kn

Dr. ZVONIMIR BARTOLIĆ, glavni urednik

I USPRKOS TEŠKOĆA - NAPREDAK

Zajedno s hrvatskom državom i naš list, Dobravske novine, ulazi u šestu godinu života. Za to vrijeme odista se mnogo toga dogodilo, mnogo se toga izmijenilo. Hrvatska država i hrvatski narod prošli su kroz rat, veliki hrvatski domovinski rat. Nitko za vrijeme njegova trajanja nije mogao ostati po strani. Svaki Hrvat zasigurno o njemu ima svoje mišljenje, svaki o njemu i svoju predodžbu. Na mnogima je taj rat ostavio svoje rane i svoje ožiljke. Teške rane i ožiljke ostavio je na cijeloj Hrvatskoj, a posebice na nekim njezinim krajevima. Sve te rane i ožiljke dugo će trebati liječiti do konačnog ozdravljenja.

Pišući ovaj uvodnik, prvi otkako Dobravske novine izlaze, svi skupa možemo odahnuti i reći da je ono najstrašnije, da je taj strašni rat konačno ostao iza nas.

Na sreću, Dubrava, i usprkos tom strašnom ratu nije nazadovala. Ne samo što je upravo kroz to vrijeme dobila svoju općinu, ona je i kroz to vrijeme na mnogim poljima polučila vidan napredak s kojim se svi Dubravčani mogu ponositi. Svi oni koji prate Dobravske novine mogli su se u to i uvjeriti. Konačno, i pojava samih Dobravskih novina predstavlja napredak o kakvom se u prošlosti u Dubravi nije moglo niti sanjati.

Ipak, mnogo toga je još ostalo. Neke stvari naprosto se nisu mogle riješiti, za neke će trebati mnogo razboritosti i mnogo strpljenja. Jedna od takvih neriješenih stvari je i granični prijelaz. Pisac ovih redaka, kao zastupnik, više puta je intervenirao kod ovlaštenih, a više puta je postavljao i zastupničko pitanje. Na žalost, stvar s graničnim prijelazom još uvijek nije dovedena do kraja. No, i bez obzira na teškoće koje se uglavnom javljaju od strane naših susjeda, od prijelaza na Kakinji Dubrava ne bi smjela odustati, jer taj je prijelaz velikim dijelom pitanje daljnjeg gospodarskog prosperiteta Dubrave.

Postoji još jedna stvar koja mene kao zastupnika, kao urednika, a posebice kao čovjeka posebno zabrinjava. O njoj je naš župnik Mirko Pilaj, vjerni suradnik Dobravskih novina, više puta govorio i uvjerljivo pisao. Podatke koje je on iznio nisu samo zabrinjavajući, oni su potresni. Dubrava ne samo što stari - ona nestaje. Svi vi, svi mi se trebamo pitati: zašto?

“BOG JE LJUBAV I TKO OSTAJE U LJUBAVI, OSTAJE U BOGU I BOG U NJEMU”

I Iv 4, 16 b

Evo nas ponovno zajedno uoči proštenja sv. Margarete zaštitinice naše Župe. Dobravske novine nam dolaze dvaput godišnje u pohode, no mi se susrećemo svaki dan, tu smo zajedno. Jedni druge slušamo, pomažemo i tako život ide. Svaki dan se nešto novo događa. Svijet se mijenja, materijalno i duhovno. Često puta biva: ono što je jučer vrijedilo, danas već ne vrijedi, ono što danas imamo, sutra će biti staro, ono što nas sutra čeka, to s nepovjerenjem očekujemo.

Ovih dana kao župa Donja Dubrava imali smo veliki događaj i doživljaj. U župi se odvijala Duhovna obnova, obnova našega duhovnog života. Propovijedi i svetu misu predvodio je pater Ante Barišić iz Čakovca. Župljani su se rado odazvali i kroz tri večeri dolazili i duže nek obično bili u crkvi. Pjevali, molili, slušali i razmišljali su o onom što su čuli, častili su Isusa u presvetom oltarskom sakramentu i imali priliku za svetu ispovijed. A sve je to bilo uoči mlade mise velečasnog Krešimira Žinića.

Vlč. Krešo rodio se i živio

je u D. Dubravi od 31. 12. 1970. g. Roditelji su mu Franjo Žinić i Ana r. Brljak. 1985. god. pošao je u sjemenište na Šalatu u Zagreb, gdje je završio klasičnu Gimnaziju, a poslije se upisao na KBF u Zagrebu. U međuvremenu njegovi su se roditelji zbog posla preselili u Čakovec. No,

ma od pozdrava mladih i prijatelja. Propovjednik vlč. Antun Hobljaj, župnik iz Goričana zaista nam je približio Božju riječ, da se svatko može zamisliti i imati sliku o liku i dužnosti svećenika.

Naša Župa ima duhovnih zvanja. Od sada živih svećenika su ovi: vlč. Blaž Horvat

Oko stola na zajedničkom ručku s oko četrsto uzvanika

želja roditelja i samog mladomisnika je bila da svoju prvu misu odsluži među svojom rodbinom i prijateljima u našoj D. Dubravi.

Bilo je divno, veličanstveno. Od samog ispračaja kod rodne kuće, procesija do župe crkve, djevojke u bjelini, hrvatskim narodnim nošnjama

i pater Vlado Horvat, D. I., koji su imali mladu misu 1964., pater Stjepan Mikulan TOR, koji je prvu sv. misu imao 1967., vlč. Nikola Benko imao je mladu misu 1974., pater Drago Mikulan TOR, koji je imao mladu misu prije 15. godina. Kao župa ponosni smo na svoje svećenike.

Radost koju smo doživjeli ovih dana mora biti naš poticaj za daljnji bolji i kršćanskiji život. Kao župnik moram vas ponovno pozvati da se nedjeljom i blagdanima moramo više vidati, biti više zajedno oko stola Gospodnjeg. Moramo čuti što je volja Božja i kako ostvarivati svoj život da budemo jednog dana svi zajedno, gdje nam je Sin Božji Isus Krist pripremio kod svog i našeg Oca!

Oko oltara Gospodnjeg u našoj crkvi

Mirko Pilaj, Vaš župnik

MATICA HRVATSKA
Ogranak Čakovec
Park R. Kropka 2
40000 Čakovec
p.p. 21
Tel./fax (040) 314-080

1842 1992

150

MATICA HRVATSKA

Matica hrvatska zalaže se za obnovu hrvatskog jezika i cjelokupnu duhovnu obnovu hrvatskog naroda.

Pozivamo Vas da se učlanite u Maticu hrvatsku, preko njenih ogranaka koji su obnovljeni i djeluju u svim većim središtima sjeverozapadne Hrvatske.

Iz dosadašnje naklade Matice hrvatske Čakovec na zalihama imamo knjige:

1. Dr. Zvonimir Bartolić: Kronika jednoga kritika, eseji i kritike
2. Dr. Rudolf Horvat: Poviest Medimurja (reprint izdanja iz 1994.)
3. HKK '94., HKK '95. i HKK '96.

Nakladnički plan Matice hrvatske Čakovec za 1996. godinu:

1. Ivan Pergošić: Decretum tripartitum, reprint naklada, (nakladnik ili sunakladnik)
2. Vinko Kos: Sabrana djela
3. Hrvatski sjever, časopis

Kupujte knjige Matice hrvatske! Kao članovi uživajte popust! Kupujte knjige Matice hrvatske Čakovec!

Knjige možete kupiti u našim uredskim prostorijama, a možete ih naručiti i poštom na našu adresu.

OGRANAK SELJAČKE SLOGE DONJE DUBRAVE – ORGANI- ZATOR NAJZNAČAJNIJE KULTURNE MANIFESTACIJE U GODINI 1996.

Ovogodišnji rad Ogranka seljačke sloge Donje Dubrave bio je usmjeren samo jednom cilju – organiziranju Osme smotre međimurskog folklor. Ovogodišnja Smotra bila je dosad najveća po broju sudionika: 9. lipnja na pozornicu je izašlo 14 društava iz Međimurja i dva kulturna društva Hrvata iz Mađarske: Gradišćanski Hrvati iz Petrovog Sela i nama susjedni Hrvati is Hrvatskog Središća (Serdelja).

Imajući u vidu značenje i vrijednost ovakve manifestacije, domaćini su Smotri osigurali pokroviteljstvo Županije međimurske, župana (Marijana Ramušćaka) i Večernjeg lista.

Nastup Ogranka seljačke sloge Donje Dubrave na Osmoj smotri međimurskog folklor

Dobar uvod u Smotru bila je Prva smotra školskih folklornih družina održana dan prije, u subotu, 8. lipnja, za koju se toplo nadaćemo da će se održavati i dalje.

Organizacija Osme smotre pokazala je da je Donja Dubrava mjesto sposobno organizirati i najzahtjevnije manifestacije, o čemu svjedoče usmeni i pismeni izrazi zahvalnosti za toplu dobrodošlicu i odličnu organizaciju svih sudionika i gostiju Smotre. Napominjemo da su čestitke upućene svima onima koji su se na bilo koji način uključili u organizaciju te na taj način pomogli našem mjestu da gosti, odlazeći svojim kućama, ponesu najljepše dojmove o mjestu domaćinu.

Brojnu publiku oduševio je nastup Kulturnog društva "Gradišće" iz Petrovog Sela u Mađarskoj koje je nastupilo kao gost Smotre

U idućem razdoblju članove Ogranka čeka nekoliko manjih nastupa, kao npr. u Čakovcu 1. kolovoza, a za jesen je stigao poziv za "Vinkovačke jeseni", kamo odlazimo kao gosti organizatora. Svi ovi uzpjesi dobro će doći članovima Ogranka kao motiv za što bolju organizaciju proslave 70. obljetnice rada koja će se održati godine 1997. S nadom da ćemo i u organizacije naših budućih manifestacija ići zajedno, kao i u sve dosadašnje, članovi Ogranka najljepše se zahvaljuju svim mještanima Donje Dubrave koji znaju vrijednost očuvanja hrvatske narodne baštine.

Željko Kovač

PRVI OBRTNIČKI SAJAM U DONJOJ DUBRAVI

Udruga Općine Donja Dubrava u godini 1996. nastavila je sa svojim aktivnim radom. Pa su već na početku svi članovi dobili članske iskaznice, a broj članova povećao se na 61 član.

Udruga je održala 4. veljače 1996. godišnju izbornu skupštinu. Nakon biranja u novi upravni odbor izabrani su Antun Brljak, predsjednik, Antun Benko, tajnik, te članovi Katarina Frančić, Ivan Vitković, Anđela Rusak, Franjo Fabić, Zvonko Bašneć, Branko Pačandi, Stjepan Rusak i Stjepan Jančec. Članovi nadzornog odbora su Snježana Brljak, Rudolf Lisjak i Ljerka Lisjak.

Skupštini su bili nazočni načelnik Općine Ladislav Kranjec, predsjednik Udruženja obrtnika Županije međutim gosp. Lepoglavec te gosti i predstavnici društveno-športskih organizacija s područja općine.

Za bolju informiranost obrtnika Udruga je organizirala seminar o porezima. Na ovom seminaru svi su od najodgovornijih ljudi iz Porezne uprave dobili ove informacije, o porezima na dohodak i dobit. Veliku pomoć dobili su u objašnjenjima kako se popunjavaju porezne prijave. Koliko je seminar bio zanimljiv govori i podatak da je bilo nazočno sedamdesetak mještana. Ovaj seminar održat će se i ubuduće tako da naši obrtnici neće morati tražiti informacije u Čakovcu.

U veljači je jedna delegacija obrtnika pohodila zimski poljoprivredni sajam u mađarskom mjestu Sepetnik kod Velike Kanjiže. Ovaj sajam je zanimljiv po svojim sadržajima, jer poljodjelac može vidjeti i kupiti sve što će mu biti potrebno za proljetnu sjetvu i čitavu godinu. Mogu se kupiti alati i strojevi za poljodjelstvo kao i prehrambeni proizvodi. Ovakav sajam zanimljiv je i stog razloga što se na jednom mjestu može vidjeti i kupiti sve što je potrebno robi i profi-poljodjelcu. Bilo je jako pozitivno kada bi se ovakav sajam priredio i u Donjoj Dubravi.

U ožujku 1996. Udruga je organizirala pohod mjestu Belezna i tamošnjim obrtnicima u R. Mađarskoj. Udrugu su predstavljali: Antun Brljak, Antun Benko, Josip Fabić ml. i Katica Frančić. Od strane domaćina bili su nazočni načelnik Općine Belezna J. Pesci, te nekoliko obrtnika. Posebno zanimanje, domaćini su pokazali za mogućnost registriranja poduzeća u R. Hrvatskoj, te izvedbu radova u svojim djelatnostima na području općine D. Dubrava i šire. Za njih je bila zanimljiva naša poljomehanizacija koja je neiskorištena, a kod njih nedostaje. To za sada nije moguće realizirati iz razloga jer još ne funkcionira granični prijelaz Kakinja. Susret je završen pozivom obrtnicima Belezne da pohađaju obrtnički sajam u Donjoj Dubravi.

Udruga obrtnika općine Donja Dubrava inicirala je sastanak s obrtnicima pograničnog mjesta Murški Križevci (Murakresztur) u R. Mađarskoj. Cilj susreta bio je me-

đusobno zblizavanje i upoznavanje te razmjene iskustava u različitim stranama obrtničkog djelovanja. Na skupu je zaključeno da obrtništvo u Murškim Križevcima nema takvu tradiciju, da je ono tek u začetku pa će iskustva Dubravčana u toj domeni biti mnogostruko važna za njihov rad i razvoj. U sklopu ovog sastanka, obrtničko izaslanstvo D. Dubrave pohodilo je privatnu drvoprerađivačku tvornicu pod imenom "Faun", koja dio svojih proizvoda izvozi na zahtjevno tržište Švedske.

U izaslanstvu obrtnika bili su Antun Brljak, Antun Benko, Stjepan Rusak i Zvonimir Bašneć.

Godine 1996. 9. VI., Udruga obrtnika priredila je obrtnički sajam koji je bio prvi sajam ovakvog oblika u Donjoj Dubravi i u Županiji međimurskoj.

Kako je došlo do ostvarenja sajma?

Slijedeći bogatu obrtničku i trgovačku tradiciju već duže vrijeme postoji ideja o obnavljanju sajmovi u D. Dubravi, odlučeno je da se ove godine održi sajam. Mnogo se raspravljalo o tome kakav sajam, je li klasični ili nešto suvremeniji.

Izložba starih zanata

Dogovoreno je da se priredi ograničeni sajam izložbeno-prodajnog karaktera na kojem će sudjelovati proizvođači i uslužne djelatnosti koje su izravno vezane s proizvodnjom, kod organizacije sajma korištena su iskustva Zagrebačkog velesajma, koja su bila prilagođena našim mogućnostima. Priprema je bila kratka i vrlo intenzivna tako da je do početka sajma bilo sve pripremljeno. Otvorenje sajma bilo je u 10 ura, a sve izlaganje, posjetitelje i goste pozdravio je predsjednik Udruge Antun Brljak. U pozdravnim govorima riječ su uzeli međimurski župan gosp. Marijan Ramušćak, načelnik općine gosp. Ladislav Kranjec, predsjednik obrtničke komore Županije međimurske gosp. Lepoglavec, koji su se pohvalno izrazili o sajmu. Otvorenju sajma bili su nazočni gosp. Ribić, pročelnik Županijskog ureda za gospodarstvo, gosp. Mikulić predsjednik HGK Čakovec kao i gosti iz županija Zala i Somogy iz R. Mađarske. Sajam je otvorio župan gosp. Marijan Ramušćak. Na sajmu je izlagalo 40 obrtnika i poduzeća, a bila je upriličena i izložba stranih obrta. Posjetitelji su imali priliku vidjeti sve vrste obrta

pa čak i izložbu automobila. Za vrijeme sajma bio je održan susret obrtničkih komora Međimurske županije i županije Zala i Somogy iz R. Mađarske, gdje su izmijenjena iskustva o radu komora.

Dobili smo usmena uvjerenja od strane Županije i komora da bi ovaj sajam u budućnosti bio službeni županijski sajam.

Što dalje?

To uvelike ovisi o očitovanju općinskih i županijskih vlasti kao i komora o podršci tom sajmu. Ovaj sajam je organizirala Udruga, a glavni teret organizacije podnesli su članovi Upravnog odbora. Pametnom koncepcijom i organiziranošću organizatora sajam se isfinancirao iz vlastitih izvora i donacija. Nama u udruzi bilo je drago da ovaj sajam preraste u županijski sajam gdje bi bilo uključeno poljodjelstvo, trgovina i ugostiteljstvo. Preko predstavnika Udruge obrtnika u predstavničkim tijelima lokalne samouprave u Općini D. Dubrava Udruga se zauzimala za smanjenje poreza na tvrtku, što je konačno ove godine i prihvaćeno. Krajem šestog mjeseca pristigle uplatnice s porezom na

tvrtku većina obrtnika sa zadovoljstvom je prihvatila i uplatila određene iznose na račun Općine Donja Dubrava. Hrvatska kao zemlja u tranziciji susreće se sa mnogim gospodarskim poteškoćama. Mi obrtnici kao integracijski dio isto tako se susrećemo s poteškoćama u poslovanju, kod nabavke repromaterijala, proizvodnje, plasmana, naplate potraživanja, poreza i ostalih obveza. Ako k tomu još pridodamo balkanske navike trošenja novca i kupovanje škart robe izvan Hrvatske, nije čudo što su obrtnici u godini 1995, u odnosu na godinu 1994, imali smanjen promet za preko 40%, što mnogo dovodi u nezavidnu situaciju. Na drugom sastanku članova Udruge obrtnika utvrđeni su planovi za II. poljeće 1996. Među ostalim istaknuta je potreba za završetkom radova na zajedničkoj prostoriji sa ženskim društvom, organiziranjem izleta u Budimpeštu u 9 mjesecu te organiziranje obrtničke zabave u studenom.

Josip Fabić ml.,
Stjepan Rusak
i Antun Benko

ŽENSKO DRUŠTVO AKTIVNO DJELUJE U NAŠEM MJESTU

Društvo žena je i ove godine aktivno uključeno u društveni život Dubrave.

Sudjelovalo je u organizaciji fašnika, a sudionike priredbe počastile su krafnama, čajem i pićem.

Za Uskrs uspješno smo organizirale zabavu s bogatom tombolom, a prihod smo namijenile uređenju prostorije, koju uređujemo s Udrugom obrtnika, jer ćemo je zajednički koristiti.

Za Dan majki pohodile smo starije članice Društva i darovale

im prigodne darove. Tijekom godine posjećivale smo bolesne članice. Dobrovoljnim prilogom pomogle smo održavanje školske priredbe "Radost u pjesmi".

Aktivno smo se uključile u organizaciju 8. smotre hrvatskog folklor. Postavile smo izložbu starih predmeta i rukotvorina. Bilo je

izloženo oko 250 različitih eksponata, a posebnu pozornost posjetitelja privukli su dijelovi starinskog pokućstva.

Za Dan Sv. Margarete planiramo postaviti izložbu cvijeća i ručnih radova, a nadamo se da će to biti u našoj novouređenoj prostora.

Već dvije godine traje rekreacija za žene, no ove godine u nešto manjem broju. Nadamo se da će se žene i dalje aktivno uključivati u rekreaciju, jer u našem mjestu ne postoji ženski sportski klub.

Društvo žena će se i ubuduće aktivno uključivati u organizaciju mjesnih manifestacija i pripomoći novčanim prilozima.

S. Sabol

NA SUNCU BEZ POSLJEDICA

Došlo je vrijeme sunca, sunčanja, te problema zbog previsokih temperatura i izloženosti njima. Mnogi se trude da za vrijeme god. odmora, ili čak i za vikenda tako potamne kao da su mjeseci bili na moru, pa dolaze doma crveni poput raka i kožom pokrivenom mjehurima. Katkada moraju liječniku ili čak i u bolnicu. Zato ćemo opisati ono što se danas zna o djelovanju sunčevog zračenja. Možda će vam pomoći da lakše prebrodite ove vrućine, a ugodnije godišnji odmor.

Nisu nam štetne svijetle sunčeve zrake ni ugodno toplinsko zračenje. Tamna koža i opekotine od sunca posljedica su ultraljubičastih sunčevih zraka. Ultraljubičasto zračenje pojačava se na vodi i bijelom pijesku, katkada i dvostruko. Ono djeluje i kada to najmanje očekujemo i zapažamo: npr. za oblačnog vremena i pod sunobranom u hladu. I smeđa boja kože koja nastaje za vrijeme vožnje autom obično potječe od reflektirajućeg zračenja, a ne, kako neki misle, od vjetra za vrijeme vožnje.

Kod toplinog udara nesrećnog valja poleći u hlad, s povišenim i raskopčanim gornjim dijelom tijela. Na glavu i prsa treba staviti obloge od hladne vode, a lice prskati hladnom vodom. Katkada je neophodno umjetno disanje. Kad se nesrećeni osvijesti, treba mu davati vodu u malim gut-

ljajima. Dok je u besvjesnom stanju ne smije mu se ulijevati voda u usta, jer bi mogla lako dospjeti u dišne putove i pluća.

Davanje tekućine katkada spašava život. Korisno je vodu malo posoliti da bi se nadomjestila znojenjem izgubljena sol.

Sunčanica je posljedica dugotrajnog boravka na suncu nezaštićene glave. Popraćena je crvenilom kože lica i žestokim glavoboljama, katkad mučninom, povraćanjem, pa čak i nesvjesticom. Tegobe znaju potrajati danima. Prva pomoć kod sunčanice jednaka je kao kod toplinog udara.

Nakon dužeg sunčanja ne smije se odmah u vodu. Najprije treba tijelo malo ohladiti (u sjeni), a nakon ulaska u vodu tijelo se postupno hladi vodom, najprije ruke, onda noge, pa konačno glava i prsa. Tko boluje od poremećaja krvotoka neka ide u dublju vodu samo u društvu dobrih plivača. Poseban oprez preporuča se osobama sklonim vrtoglavici. U hladnoj se vodi ne ostaje predugo, izlazi se čim tijelo počne drhtati.

Staro je pravilo da se u vodu ne ide odmah poslije jela. Ali to se pravilo često ne poštuje. Istrazivanja su pokazala da su u utopljenika trbušni organi često bili prepuni krvi. Za vrijeme plivanja krv struji u te dublje krvne žile. Ako se tome pridruži priliv krvi nakon obroka, onda to katkad postaje suviše. Mozak tada ne dobi-

ja dovoljno krvi, a posljedica je vrtoglavica i nenadana nesvjestica. Plivač često iznenada potone. Kad se plivači nakon plivanja ispruže na livadi, često se poslije pojave crvene mrlje na koži. Popraćene su svrbežom, pečenjem pa i mjehurićima. Obično je razlog toj upali mokra koža i kontakt s travom. Protiv svrbeža se upotrebljavaju odgovarajuće masti. U pravilu te smetnje nestaju same od sebe za nekoliko dana bez štetnih posljedica.

Želite li se nesmetano radovati kupanju, trebate voditi računa o nekim neugodnostima ispod vode. To su u prvom redu meduze koje se pod određenim vremenskim uvjetima pojavljuju masovno. Njihove dlačice luče vrlo bolan otrov. Prva pomoć je trljanje alkoholom. Postoji i posebna mast protiv opekotina meduzom, ali dobro djeluju i antihistaminske masti. U težim slučajevima s povišenom temperaturom, povraćanjem i grčevima treba otići liječniku ili u bolnicu.

Morskih ježeva ima u svim morima. Njihove crne bodlje lako se zarinu u tabane i slome. Obično ne uspije pokušaj njihova vađenja pincetom. Nakon nekoliko dana bodlje izlaze same, katkad uz gnojenje. Ubodeno mjesto može se i dobro nauljiti, pa drugi dan laganim pritiskom istjerati bodlje. Najbolja zaštita od morskih ježeva je nošenje kupaćih papuča.

Na kraju želim vam da uspješno prebrodite ove velike vrućine bez posljedica po zdravlje, a godišnji odmor u prirodi i uz čuvanje i pažnju sa prirodom.

Zdravlje zubi za zdraviji život

"Usta su ogledalo zdravlja - nema zdravlja bez oralnog zdravlja."

Karijes (zubni kvar) i bolest potpunog aparata zuba nalaze se na vrhu ljestvice zdravstvenih problema u svijetu. Zbog toga treba prevenciji i liječenju tih bolesti posvetiti punu pažnju. Svaki je pojedinac dužan brinuti se o svom zdravlju.

Uzrok nastanka karijesa i bolesti parodonta je zubni bakterijski plak - naslaga koja se stvara na zubima i čvrsto prijanja uza zubnu površinu. Ta naslaga se postupno povećava i u nju se useljavaju bakterije prisut-

ne u usnoj šupljini. Bakterije u plaku odgovorne su za nastanak zubnog kvara i upale gingive.

Prema tome suzbijati karijes i parodontnu bolest znači stalno se boriti protiv zubnog plaka. Naravno tu na prvo mjesto dolazi redovita oralna higijena, a da bi pacijent shvatio važnost redovitog pranja zubi on mora biti motiviran i educiran. Jer samo dobro obaviješten čovjek može učinkovito provoditi higijenu usne šupljine, pa je pri tom nužna bliska suradnja pacijenta i zubnog liječnika.

Dr. mr. Bernarda Miser

KADA POČETI RAZGOVOR O OVISNOSTIMA SA SVOJOM DJECOM!

Na predavanjima u školama našeg donjeg Međimurja roditelji me često pitaju kada bi trebali početi razgovarati sa svojom djecom o drogama? Roditelji pri tom misle na alkohol, pušenje a manje na nezakonite droge marihuanu i drugo. Naobrazba o drogi počinje vrlo rano, odmah dok dijete prohoda i progovori. Naravno, da ne započinje sa razgovorom o alkoholu ili TRAVI. Počinje se sa upoznavanjem što unosimo u svoje tijelo, a što ne unosimo. To može biti učenje i upoznavanje s otrovima kao što su: sredstva za čišćenje, razna sredstva u poljoprivrednom domaćinstvu (insekticidi, herbicidi) ili lijekovi koje koriste članovi domaćinstva. Može biti poduka o tome koja je hrana zdrava, kako hrana pomaže tijelu da raste i ostane zdravo. Jedna od prilika za razgovor o drogama je kad djeca uzimaju lijekove, tada može popričati o uputama za uzimanje lijekova, mjerama opreza, što može značiti pogrešna upotreba lijeka.

Ti rani razgovori razjasnit će da ljudi moraju biti potpuno informirani da bi mogli odlučivati o uzimanju lijeka. Idealno vrijeme za započinjanje razgovora o zabranjenim drogama, prema dr. Schwebelu i dr. Hudolinu jest prije nego li djeca navrše deset godina.

Djeca pred pubertetom dovoljno su stara da razmišljaju o mnogim odraslim temama, a još dovoljno mlada da prihvate roditeljsko vodstvo. Ona se tada još slažu da dim od cigarete jako smrdi, da su ljudi koji piju alkohol katkad neugodni.

Dok u četvrtom razredu osnovne škole djeca još govore o tome kako je alkohol problem, u šestom, sedmom ili osmom mnoga već osjećaju želju za alkoholom, kao što je i pokazala anketa učinjena s učenicima sedmih i osmih razreda. Upravo stoga ima smisla razgovor početi što ranije, jer, lakše je utvrditi načelo o neuzimanju droge, nego pokušati promijeniti nekoga tko je već odlučio da je uzimanje droge prihvatljivo.

Zbog toga mnogo prije nego djeca stvarno počnu piti ili uzimati droge, važno je razgovarati s njima što misle o tome što će se dogoditi ako uzimaju te stvari. Možete im razobličiti neke široko rasprostranjene mitove, ukazati im na opasnosti od ovisnosti.

OBNOVA POVRŠINSKE KANALIZACIJE U TOKU

Općinsko poglavarstvo određuje redosljed ulica za obnovu tj. kopanje kanala. Po ulicama gdje je već obnovljena kanalizacija pokazalo se da je to bilo potrebno jer produbljena kanalizacija odvodi ili upija površinske vode tako na asfaltu ne stoji voda, a to je i bio glavni cilj da se sačuva asfalt od propadanja. Postoji manji broj mještana koji su reagirali u negativnom smislu, ali velika većina mještana pozitivno se izražava i odobrava ovu akciju. Ima slučajeva gdje mještani vide da bi samo trebali ukopati niže svoje mostove, ali za sada to ne čine. Između prošlog broja *Dobravskih novina* i ovih primili smo u službu i komunalnog redara, odnosno redaricu, koja će o kanalima voditi brigu. Općinsko vijeće je sukladno sa zakonom doneslo i odluku o komunalnom redu. Sav višak zemlje koji se iskopava prilikom kopanja kanala odvozi se u grabu kod deponije za šeceru repu, gdje će se razgrnuti, poravnati radi proširenja terena za buduće sajmište, koje ćemo preseliti već tijekom ove godine. Još u proljeće smo uredili park odsijecanjem preniskih grana, obnovili smo horizontalnu i vertikalnu prometnu signalizaciju i popravili sve novonastale rupe po asfaltu u svim ulicama. Ovih dana prikupljaju se i ponude za razvažavanje i ravnanje poljskih puteva.

Ladislav Kranjec, načelnik

ROĐENI OD 1. X. - 30. VI. 1996.

Prezime, ime, ime oca, rođeno prezime	Adresa stanovanja
1. Sović, Lucija, Vladimir, Sović	Prvomajska 3, D. Dubrava
2. Pahek, Niko, Darko, Pahek	Prvomajska 41, D. Dubrava
3. Balog, Filip, Miljenko, Balog	R. Šoštarića 14, D. Dubrava
4. Brljak, Ivana, Ivan, Brljak	Stari kraj 14, D. Dubrava
5. Štefić, Sanela, Ivica, Štefić	Stari kraj 20, D. Dubrava
6. Jančec, Julija, Andrej, Jančec	Trg republike 13, D. Dubrava
7. Jurišić, Sandra, Željko, Jurišić	Zagrebačka 32, D. Dubrava
8. Bogdan, Dragana, Suzana, Bogdan	Naselje Roma 2, D. Dubrava
Ukupno za naselje: 8.	Sveukupno ispisan: 8.

UMRLI OD 1. 1. 1996. DO 30. 6. 1996. GODINE

Prezime i ime	Rođen	Adresa stanovanja
1. Keringas Katarina	1923.	M. Gupca 54, D. Dubrava
2. Ujlaki Josip	1910.	M. Gupca 44, D. Dubrava
3. Lovretić Rudolf	1923.	Krbulja 14, D. Dubrava
4. Kuzmić Cecilija	1921.	Zl. strmec 25, D. Dubrava
5. Majcen Ana	1904.	Prvomajska 33, D. Dubrava
6. Vidović Andrija	1923.	Zagrebačka 40, D. Dubrava
7. Kuzmić Matilda	1931.	Br. Radića 19a, D. Dubrava
8. Žinić Terezija	1912.	Br. Radića 9, D. Dubrava
9. Vučenik Antun	1915.	Vinogradarska 16, D. Dubrava
10. Kvakani Marija	1922.	Podravska 8, D. Dubrava
11. Harča Tomo	1931.	Nov. žrtava 16, D. Dubrava
12. Mikulan Marija	1913.	Zagrebačka 41, D. Dubrava
13. Duhović Margareta	1912.	Dravska 7, D. Dubrava
14. Pongrac Regina	1908.	VI. Nazora 7, D. Dubrava
15. Štefić Margareta	1923.	3. travnja 40, D. Dubrava
16. Milner Ivan	1996.	Dravska 7, D. Dubrava
17. Brljak Valent	1936.	Zagrebačka 59, D. Dubrava
18. Vučenik Klara	1925.	Podravska 39, D. Dubrava
19. Čižmešija Ana	1912.	Zl. strmec 24, D. Dubrava
20. Kropf Franciska	1909.	Prvomajska 7, D. Dubrava
21. Švenda Marija	1918.	3. travnja 31, D. Dubrava
22. Mikor Marija	1919.	Dravska 2, D. Dubrava
23. Feletar Julijana	1911.	Podravska 4, D. Dubrava
24. Hrašćanec Vinko	1925.	Zagrebačka 74, D. Dubrava
25. Smolek Klara	1925.	3. travnja 50, D. Dubrava
26. Živko Dragutin	1959.	Dravska 17, D. Dubrava
27. Fabić Đuro	1905.	M. Gupca 27, D. Dubrava
28. Jakupak Barbara	1912.	Br. Radića 26, D. Dubrava
29. Rusak Marija	1912.	Dravska 1, D. Dubrava
30. Rusak Marija	1912.	Zagrebačka 11, D. Dubrava

PRIPREMIO: Ivan Štefić

DONJA DUBRAVA - NATALITET

Od mojih prijašnjih istraživanja, ovo se razlikuje po tome što me zanima koliko su Dubravčani roditelji. Želio sam doći do broja roditelja i koliko imaju djece. Ovdje ćemo vidjeti koliko dugo su zajedno, koliko udovci i udovice, rastavljeni imaju djece. Brojke se iz dana u dan mijenjaju. Ovi podaci temelje se na posjetima kućama prigodom blagoslova i statističkim podacima. Vjerujem da su prilično točni.

TABELA I

God. u braku	broj djece											broj ukupno djece			
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	braka	djece	po obit.
1-10.	31	51	39	2									123	135	1,09
11-20.	4	12	83	16	1								118	234	1,98
21-30.	3	21	57	17	2								100	194	1,94
31-40.	5	19	44	27	8	1	2						106	237	2,23
41-50.	4	17	35	19	10	1	1			1			88	204	2,49
51-60.	2	3	6	1		1		1					14	30	2,14
Ukupno	49	123	266	82	21	3	3	1		1			549	1034	1,88
udovci															
udovice	16	58	83	50	25	19	5	3	3			1	263	655	2,49
Sveukup.	65	181	349	132	46	22	8	4	3	1		1	812	1689	2,08

TABELA II

Djeca koja imaju roditelje u D. Dubravi, a žive:

U D. Dubravi	1185
U Hrvatskoj izvan D. Dubrave	289
Izvan Hrvatske	215
UKUPNO	1689

TABELA III

Došli u D. Dubravu iz susjednih i drugih župa:

Iz Donjeg Vidovca	37
Iz Kotoribe	36
Iz Velikog Bukovca	20
Iz Svete Marije	20
Iz Imbriovca	18
Iz ostalih mjesta	89
UKUPNO	220

Mirko Pilaj, župnik

Trsek

Zima je trsek moj mirno spi
i sok vu njemo mirno lježi.

Dok Vincek dojde trs se zbudi
zemi si škarje i reži ga ti.

Celo ljeto brigoj ti znijm
reži okapaj veži i plje.

Dok jesen dojde črn - bel se čuje
jagoda saka se zasladauje.

Miholjske meglje, zrelje se grost
brenjke operi mošta bo dost.

Braći med trsjem se veselijo
s putami ponemi k kljeti bežijo.

Grešta zacvilji, preša skeči,
a moštek slatki v škaf cori.

Vlagvo mošt jako frfuri
Martin hodi dej se požuri.

Dok Martin dojde krstil ga bo
od denes ime vino ti bo.

Zdignimo kupice gori ve si
zafaljimo trseko naj mirno spi

Fala ti trsek za dare se
v miro počivaj si zimske sne.

Katarina Matotek

V mojem kraju

Za vrtom mojem,
kak deca,
Drava se kopiče
veselo.

Vu vuglede ji Mura
skomač ide.

Pod Legradom se ziju,
za roke se primu,
i žlabure, i žlabure
pak se smeju.

Maja Panić 6a
OŠ Donja Dubrava

Letim

Letim među snove,
al' nikako da nadem san.
Sva mi vrata otvorena,
a duša moja zatvorena.
Sama sam u svijetu svom.

Nikolina Blatarić 7b
OŠ Donja Dubrava

DONJA DUBRAVA

Druženje i radost s majkama

Od svega u životu najljepše je biti majka. "U srcu moje majke i moje srce kuca". . . s ovim mislima i stihovima, više od sedamdesetak djece i majki u Dječjem vrtiću u Donjoj Dubravi obilježili su Majčin dan. Sa svojim "tetama", uz stihove, pjesmice, igre lutkama, djeca su u svojim skupinama zabavljala majke i bake. Čestitali su im njihov dan te uz druge poklone, što su ih preko svojih igara uz pomoć "teta" izradili, izrazili puno želja i ljubavi. (MG)

PRVA IZLOŽBA DJEČJEG LIKOVNOG STVARALAŠTVA

U dječjem vrtiću Donja Dubrava 24. VI. 1996. organizirana je izložba dječjih likovnih radova djece srednje skupine.

Na izložbi su se djeca predstavila raznovrsnim tehnikama: crtanje, slikanje, kolaž i modeliranje.

Izložba je bila namijenjena roditeljima i djeci, a organizirale su je odgovornice Dubravka Horvat i Nevenka Međimurec.

Roditelji su oduševljeno razgledali stvaralaštvo svoje djece i zadovoljno napustili prostorije dječjeg vrtića, tim više što su znali da svojim pohodom i dobrovoljnim novčanim prilogom omogućuju nabavu novih igračka.

Ovom se prigodom zahvaljujemo svim roditeljima djece mlađe, srednje i starije skupine, koji su na bilo koji način pomogli uspješnoj realizaciji odgojno-obrazovnog rada u našoj ustanovi.

Mlađa grupa dječjeg vrtića

Radovi dječjeg vrtića

Snimio: Foto Frančić

Nevenka Međimurec

Poštovani Gospodine Ravnateljju!

Evo Vam šaljem srdačni pozdrav od svih, ki smo četiri lipi dani doživili kod Vas. Učitelji, učiteljice, profesore i drugi kolegi su nas s velikim dušom prijelili, ugostili.

S poštovanjem prosim Vas, predajte svakom našu zahvalnost. Pozdravljamo gospodina načelnika sela Laci Bačija, Vašeg izvanrednog prijatelja, kot i mi smo se s njim družili.

Isto pozdravljamo Miška Bačija, on je nas pogostio, i smo poznali njega, kot mudri, velikodušni človek.

U ime djece Osnovne Škole u Bizonji zahvaljujemo svakom za pomoć, da je naš izlet mogao biti ovako čudjesan.

Svaka obitelj, kade su bila naša dica, je stala našim prijateljom, dica su se družila, dobro čutila.

HVALA SVAKOMU!

A najveća zahvalnost gospodinu ravnateljju, mi odrasli kolegi smo čuda naučili od Njega: izvanredni organizator, ljubezan, a u djelu strogan, u djela za to, ča je počeo, neka bude kvalitetno završeno!

SUPER! HVALA VAM, I ŽELIMO ČUDA - ČUDA USPJEHA!

Bizonja, 12. VI. 1996.

Srdačno Vas pozdravljamo u ime svih, ki smo bili kod Vas
Elza Hidaši - ravnateljica OŠ Bizonja
Tilda Koroši - ravnateljica KUD Bizonja

NA KRAJU JOŠ JEDNE ŠKOLSKE GODINE

U protekloj školskoj godini u osnovnoj školi Donja Dubrava, školsko područje naselja Donja Dubrava i Donji Vidovec nastavu je pohađalo 376 učenika, koji su bili raspoređeni u 17 razrednih odjela.

U razrednoj nastavi radili su sljedeće učiteljice i učitelji:

1. 1a. raz. - Ana Hrašćanec
2. 1. b. raz. - Ksenija Horvat
3. 2. raz. - Mirjana Ribić
4. 3. raz. - Tamara Žiga
5. 4. raz. - Milica Janjatović
6. 1. raz. - Katarina Fundak, D. Vidovec
7. 2. raz. - Josipa Žvorc, D. Vidovec
8. 3. raz. - Ljudevit Fundak, D. Vidovec
9. 4. raz. - Veronika Nađ, D. Vidovec

U predmetnoj nastavi radili su:

1. Terezija Hrašćanec, hrvatski jezik
2. Željko Kovač, hrvatski jezik
3. Nada Bogojević, likovna kultura
4. Antun Horvat, glazbena kultura
5. Ivan Lukan, njemački jezik
6. Anđelko Lisjak, matematika
7. Ivan Đođ, matematika i fizika
8. Zvonimir Malić, priroda i biologija
9. Miljka Strbad, kemija
10. Barica Vidović, povijest i zemljopis
11. Ana Lukša, zemljopis
12. Cecilija Đođ, tehnička kultura
13. Mladen Vuk, tjelesna i zdravstvena kultura
14. Mirko Pilaj, vjeroučitelj
15. Nikola Benko, vjeroučitelj

Stručni suradnici u školi bili su:

1. Zlatko Bartolić, knjižničar
2. Tatjana Žižek, školski psiholog

Tajništvo škole sačinjavali su:

1. Josip Žvorc, tajnik škole
2. Zlatica Horvat, računovođa

Na tehničkom održavanju i čišćenju škole radili su sljedeći djelatnici:

1. Milica Švenda, kuharica
2. Ružica Čituš, kuharica
3. Danica Strbat, kuharica u D. Vidovcu
4. Vlado Čmrlec, domar - ložač
5. Vlado Zvonar, domar - ložač
- D. Vidovec
6. Vera Klarić, čistačica
7. Ljuba Kolarić, čistačica
8. Ana Mikor, čistačica
9. Gordana Rusak, čistačica
10. Katica Špoljar, čistačica
11. Blaženka Cenko, čistačica D. Vidovec.

Svi oni pružili su maksimum u okviru svojih radnih zadaća da život u ovoj školskoj godini bude čist, topao, ugodan i lijep.

Pored redovnih nastavnih sadržaja naši učenici su mogli učiti i raditi u mnogim izvannastavnim aktivnostima kao što su: dramska grupa, literarno recitatorska, likovna, folklorna, novinarska, informatika, mali i veliki zbor, tamburaši, košarkaši, povjesničari, zemljopisna grupa, prometna grupa, ručni rad.

Za napredne učenike, dakle učenike koji u nastavi ostvaruju više, organizirali smo dodatnu nastavu iz matematike, fizike i biologije.

Svjesni činjenice da u svakoj, pa tako i u našoj školi postoje učenici koji teže prate i savladavaju nastavno gradivo, pokušali smo im pomoći organiziranjem dopunske nastave iz matematike, hrvatskog jezika i njemačkog jezika.

U ovoj školskoj godini mnogo smo radili na otvorenosti naše škole prema društvenoj sredini, iz tih razloga naši učenici i učitelji su organizirali:

1. Prigodan program za Božić,

2. Festival "Radost u pjesmi '96",
3. Prvu smotru školskih folklornih družina Županije međimurske.

U okviru susreta LIDRANO '96 bili smo sudionici s značajnim rezultatima na međuočpćinskoj smotri u Kotoribi i županijskoj smotri u Čakovcu. Posebno smo ponosni na naš školski list FAKIN, kojim smo također bili nazočni na Lidranu.

Ovdje svakako treba spomenuti i značajnu suradnju s Hrvatima izvan domovine, gdje smo u našoj sredini bili domaćini učenicima i učiteljima iz malog mađarskog sela Bezenye, u kojem većinu stanovnika čine Hrvati.

U okviru pokreta "Znanost mladima" naši učenici su se natjecali iz matematike, fizike, kemije i geografije.

Kao u svakoj, tako i u našoj školi uspješno je djelovao i školski sportski klub "Drava" koji je organizirao niz međurazrednih natjecanja, a na međuškolskim bili smo sudionici:

- jesenjeg i proljetnog krosa,
- odbojka, učenice
- rukomet, učenice,
- nogomet, dječaci,
- košarka, dječaci.

Kod ovakvih izvješća nužno je napomenuti i aktivnosti povijesne grupe, koja nas je uvijek uz prigodne datume podsjećala na njihovo značajnost, zatim likovne grupe, koja je ukrašavala naše panoje, ali i bila sudionikom raznih prigodnih izložbi. Naša ekološka grupa nam je pripremila prekrasan kviz u okviru akcije "Lijepa naša" i organizirala sadnju 4 stabla mira, dar Županijskog ureda za prosvjetu. . .

Smatram da smo ove školske godine ostvarili mnogo kako na obrazovnim tako i na odgojnim sadržajima. Njih sigurno ne bismo mogli ostvariti bez velikog entuzijazma i ljubavi učitelja i drugih djelatnika škole prema djeci i pozivu kojim se bave, ali i svesrdne pomoći naših roditelja i lokalne vlasti za naše aktivnosti.

RAVNATELJ OŠ DONJA DUBRAVA
Josip Zbiljski

Odlomak iz pjesme "Židovskoga srca blago"

Dobavska zdena noć, zvezda na nebi kak i snočka
Ti si mi srcu moć, na moji rokaj stegneno si vože
Vu vrtni kmici, najljepše naše gospodske ruže
i moja misel skriva, tebi pošiljamo srca mega glas,
S kočije, i v gosti kmici, saki si mi na pameti čas!
Konji, kak šepanje moje čulji su ne, prošeno z zob
jenoga gospona, kaj prah ne zdigne se jako, dok
na glavi si zajtreka nesla napolje, smehoma pona
Bela košulja prsa ti biba, lasi i joči i ljica bela
Moje jutro na kočiji, konji gizdavi, rosa i sonce i ti cela
vedro vina duši mi davlju, v tudemu kak v svojemu kraju
viknul bi nek sá dobavska, židovska i nebeska gospoda znaju
da v življenju mi radost prvi pot svoja vrata širom otpira
Konji kak veter, šepanje čulji so ne, pomenje, pomenje,
kaj prah ne zdigne se jako, dok prsti k škerljaku
a k srcu putuje zlamenje, koje močno ga pritiska
Selska žena, mlada selska žena, dekla, žena elj dovica
Ka šiba na vodi drščeče mi roke vojke deržiju
Kaj me ne bilo sram naklonjen biti, ni spod časti
Da sem tat, mam on čas spremajoč ti skrasti
z naši gospodski ljuknji i šefoneri sô blago i svilu
obmotal bi te celo, postihla, kak ranu živu, i zresil
i z rokom ti pomalji, kak deždek goste lasi odgrnul
Telo mi, joči, glavu, od tebe mi je obrnul
jer Bog je čovečji gazda i gospodar, a zakaj srcu mi
zagospodariti ne mogel, ne štel, na njega mi te kak žalost,
kak žmefkoga dara, a vu mene čakanje kak su ljeta del
Sljuga gospodarski nosi mi glas, njegvo si trnje
i njegva si ruža bela, mož hi povekši gazda v selji
z ljeti striti, kak pevec na gnojni jami se šepuri
i pri osmi vuri na gruntu saka šuška se vmiiri, a v hiži
canjeri jen prek drugoga par pot isto mesto zavzemo
goreče telo ti i prsa prekrita ostanu, od zdihavanja, pred plač.
Starec božečki k zaklanici obrnjeni spi spotri z delom
Ruže dišiju, gospodske naše ruže v vrtu, stišnjene
Noč resteplje nebeske cekine, ja spominam se s tehom celom
Jotec ti v stalaj Zalanovi konje češe, pri smrkavanju
marhi vodo davlje, navek špajnsno močeči, i pogljedavje, zakaj
baš njega, pogosto, kak pitam z jočmi, kaj posel od njegvi rok
dober je ne, pitam z jočmi, na znahu naj mi da, de si, de si ti.

Zinka Čižmešija

STARO KRIŽNO DREVO

Zrinskomu na spomen!

Balatinec i kozoderec dok prestane,
Protuletje rano dok presine,
I dok tužna zima mine,
Mi Horvati prek Mure gledimo.

Si senjamo, si vu snu gledimo,
Si se vu snu veselimo!
Tam su gorice, tam su grlice,
Ftice i fjojlice!

I predi nek se čovek zbudi,
Trsje se tam već modri i žuti,
A tu i tam zrela nas čehuljica gledi.
Zabiti se to nemre,
Ar da su žulji najdeblješi: najslajše je vince.

Bregi se tam rendaju jen kre drugoga,
Steze idu roku pod roku,
Zviranjki pod grmom se iskre,
Jagoda kre međe čusi -
Zdalka je čutimo:
Tak ljepo navek diši!

A v jenem mesti
V horvatski goricaaj,
Kre jene steze stare
Križno drevo stari.
Nišče nezna kaj ono znamenuje:
Horvati veliju
Da pod njim
Zrinski na zlati kočiji spi.

Protuletje, 1971.

Z. Dubravski

30 GODINA ŠRD "ŠTUKA" DONJA DUBRAVA

Poštovani ljubitelji ribolova, eto 30 godina rada, a vjerujemo i uspjeha iza nas. Sjetimo se davne godine 1966. skupina entuzijasta-zaljubljenika u ribolov: gosp. Vinko Mraz, Ivan Horvat, Drago Ribić, Alojz Rusak, Antun Međimurec i drugi, a i neki koji više nisu među nama: Viktor Lisjak, Antun Češnjak, Ivan Kvakana, Mijo Horvat. . . Stoga će skromna proslava 6. srpnja biti posvećena i njima.

Danas ribolovno društvo broji 230-tak članova. Novoizabrani Upravni odbor od 15 članova; Franjo Fabić, Karlo Hrašćanec, Dražen Kralj, Andrija Mrmjavec (blagajnik), Ivan Međimurec, Dragutin Matotek, Drago Mikulan, Antun Međimurec, Vlado Pongrac, Antun Radaj (zamj. predsjedj.), Vladimir Rusak, Radovan Rusak, Ivan Štefić (tajnik), Josip Varga (predsjednik) i Andrija Vučenik.

Od planiranih odnosno nekih već izvršenih akcija i natjecanja društvo u ovoj godini ima sljedeće:

- proslava 30 obljetnice društva
- uređenje okoliša oko ribičkog doma
- izradba nadstrešnice i klupa na terasi doma
- žbukanje WC i podruma
- obijanje WC
- društveno natjecanje
- natjecanje kadeta
- natjecanje u Međimurskoj ligi
- i drugi poslovi.

Na slici: ekipa poslije osvajanja 1. mjesta u Sv. Martinu

Prvo natjecanje društva i prvi veliki iznenađujući uspjeh društva na kadetskom kup-prvenstvu Međumurja u "lovu ribe udicom na plovak" u Svetom Martinu na Muri 26. svibnja 1996. godine i PRVO mjesto kadeta u sastavu: Andrej Matotek, Romano Čižmešija i Mihael Horvat. Uspjeh koji vodi na državno prvenstvo u Vinkovce od 27. VI. - 30. VI. 1996. Uložena sredstva u natjecatelje daju i pravi rezultat,

od ukupno 28 ekipa (Vinkovci, Osijek, Koprivnica, Zabok, Jastrebarsko i dr.) naša ekipa osvaja odlično 12 mjesto u državi. Najbolji pojedinac, a ujedno i ribič je naš Mihael Horvat koji osvaja 11. mjesto odnosno nedostaje mu 0,5 boda da bi izborio odlazak na europsko prvenstvo u Portugal. Za ovaj uspjeh svakako je zaslužan i njihov voditelj Ivan Jakupak Šoka.

Otvoreno prvenstvo društva održano je 2. lipnja 1996. u kategoriji seniora i kadeta. Među seniorima s ulovom od 8550 g ribe najbolji je Josip Hunjadi iz Rasinje, drugo mjesto pripalo je Mati Đeni s ulovom od 5550 g dok je treći bio Marijan Firbas s ulovom od 5450 g ribe, najbolji Dubravčan je tek peti Mihalj Žinić, šesti Željko Štirmić, sedmi Ivan Jakupak, od ukupno 16 natjecatelja.

U konkurenciji kadeta najbolji je bio Andrej Matotek, drugo mjesto pripalo je Tomi Čmrlcu, a treće Romanu Čižmešiji. Ribolovci seniori bili su nagrađeni peharima sponzora snack bara Prima iz Donje Dubrave, vlasnika Milana Čižmešije, koje im je osobno uručio, dok su kadeti primili medalje organizatora.

Start natjecanja u Međimurskoj ligi nije bilo tako uspješan. U I. kolu osvojeno je tek 13. mjesto, da bi već u sljedećem kolu u Cirkovljanu bilo osvojeno 6.

mjesto od ukupno 18 ekipa. Nadamo se da će u idućim kolima biti više športske-ribičke sreće i da će sveukupno na kraju prvenstva biti među prvih pet ekipa u ligi. Sastav ekipe: Ivan Jakupak, Željko Štirmić i Mihalj Žinić.

Ovi rezultati društva jamstvo su da će i ubuduće društvo uspješno djelovati.

Ivan Štefić

ČRLENI ŠIPEK

Dok sem ga sadila
bil je škrakica mala
V zemljicu fleknula
pod flašom ostajla

Na protuletje, v maju
jesen i zima su odišle
Njemu su pod flašom
mlade grančice zišle

Ve je ljeto, sedmi mesec
dok je nikomu ne zima
Moj vam šipek
čerlenoga bombeka ima

Idem kre njega
navek mu se prignem
Podišim ga glaboko
od radosti kihnem

Zinka Čižmešija

KUGLAŠKI KLUB "DUBRAVČAN" DONJA DUBRAVA

NAJBOLJI PLASMAN SENIORSKE EKIPE U POVIJESTI KLUBA

Seniorska ekipa kroz 28 kola od početka listopada do konca travnja ove godine završila je sezonu 1995/96. osvajanjem četvrtog mjesta u međužupanijskoj ligi kuglačkog saveza Varaždina-Čakovec-Koprivnica. Time je postignut do sada najbolji uspjeh.

Da u početku sezone zbog nekompletnosti ekipe nije bilo nekoliko nesretnih poraza, mogli smo se umiješati u borbu za sam vrh. Najbolje govori podatak da je u osam posljednjih kola postignuto osam pobjeda. Trećeplasirana ekipa MIV-a iz Varaždina ima isti broj bodova, samo što im je za nekoliko poena bolja razlika.

Poredak ekipa je sljedeći:

1. Željezničar
Varaždin 40 bodova
2. Elkom Ivančica
Ivanec 40 bodova
3. MIV Varaždin 34 bodova
4. DUBRAVČAN
D. Dubrava 34 bodova
5. HPT telline
Varaždin 27 bodova
6. Prosvjetar
Čakovec 25 bodova
7. Željezničar
Koprivnica 18 bodova
8. Cesta Varaždin 6 bodova

Standardna šestorka u prvom dijelu prvenstva nastupala je u sastavu: Ivica Punčikar, Tomislav Hrašćanec (nastupili u svih 28 utakmica), Radovan Rusak, Darko Latin, Dario Lukša i Branko Klarić. Ta ekipa osvježena je i osjetno pojačana u nastavku prvenstva s Nikolom Poljancem i Josipom Radmanićem. Valja istaći stalno prisutnu aktivnu igračicu u pričuvu i rizničarku Biserku Bogomolec. Voditelj ekipe Andrija Vučenik zaslužuje posebne pohva-

le za trud, zalaganje i vrlo dobro vođenje.

Posebno nas je obradovao juniorski dvojac Saša Štefić i Ivica Punčikar na juniorskom prvenstvu Hrvatske u Osijeku. U igri parova u kombinaciji s igračima čakovečkog željezničara osvojili su 8. i 9. mjesto.

B. Kutnjak osvojio je 8. mjesto, a Ivica Punčikar - Z. Žinić 9. mjesto u Hrvatskoj. Rezultat odlične suradnje sa čakovečkim Željezničarom i ovaj puta je potvrđen. Na pojedinačnom juniorskom prvenstvu Hrvatske nastupio je samo Saša Štefić, jer je Ivica Punčikar bio spriječen zbog ozljede. Ostvaren je solidan plasman na 17. mjesto koji je za Sašu Štefića uspjeh, budući da se 14 dana prije tih nastupa vratio sa odsluženja vojnog roka. Kruna sezone je održavanje klupskog prvenstva sredinom lipnja, koje osvaja Ivica Punčikar.

Štimung ratnika osvježuje naš član na privremenom radu u inozemstvu Andrija Bogomolec izvrsnim piknikom koji sam režira. Kroz malu ljetnu stanku teku pripreme za organizaciju otvorenog prvenstva D. Dubrave za 1996. godinu sredinom kolovoza.

Zahvaljujući stalnom sponzoru i donatoru gosp. Đuri Šimuniću i vrijednim kuglaškim radnicima u klubu nastojat će da se uspješno održi i ova priredba. Pred vrijednu Upravu kluba nadolaze još veće obaveze jer u jesen seniorska ekipa postaje reorganizacijom članom 3. hrvatske lige, grupe "B".

Uvjereni smo da bude razumijevanja Općine u kritičnim novčanim trenucima. Svima koji su pomogli klubu najljepše zahvaljujemo, a simpatizerima poručujemo da će biti dobrih rezultata.

Dragutin Štefić

KOŠARKA SE VRAĆA U DONJU DUBRAVU

Košarkaški klub "Dobravčan" je sezonu 1995/96. odigrao u Hrvatskoj A-2 ligi istok, te je zauzeo pretposljednje mjesto na tabeli. Mjesto na tabeli je omogućilo ulazak u A-2 ligu i za sezonu 1996/97. Nakon dogovora igrača i predsjedništva kluba, košarkaški klub *Dobravčan* je odustao od natjecanja u A-2 ligi zbog nemogućnosti igranja na domaćem terenu, tj. u Donjoj Dubravi, kao i zbog velikih financijskih troškova koje zahtijeva takav rang natjecanja. Slijedeće sezone KK *Dobravčan* će se natjecati u B-1 ligi, te će se seniorski košarkaški sport natrag vratiti u Donju Dubravu, tj. u školsku sportsku dvoranu.

Mladi košarkaši su marljivo trenirali ove sezone te su svratili pozornost trenera ostalih klubova na sebe. Nekoliko generacija mladih košarkaša se može izdvojiti, tako da u svakoj ekipi nekoliko pojedinaca vodi igru. U juniorskoj ekipi su to Ivica Haramija, Mišel Horvat i Renato Lukša koji su odigrali najvažniju ulogu u tom rangu natjecanja. Mišel Horvat i Renato Lukša su izabrani od strane trenera ekipe *Medimurja* da zastupaju hrvatsku košarku na turniru u Francuskoj. Sljedeće dvije godine oni odlaze na sportsko usavršavanje u ekipu *Medimurja*, ako se ispune uvjeti iz ugovora, te će se o njima još moći čuti što sve zavisi o njihovom treniranju i zainteresiranosti za ovaj lijepi sport.

Kadeti košarkaškog kluba *Dobravčan* ostvarili su zavidne rezultate u prošloj sezoni tako da nema ni jedne ekipe koju oni nisu pobijedili. Uz poštovan rad i treniranje možemo biti sigurni da ćemo dobiti još jednu generaciju vrsnih košarkaša koji će predstavljati dubravsku košarku u cijeloj medimurskoj županiji, a nadamo se i šire.

Nakon svega ostaje nam da pričekamo početak nove sezone, te povratak košarke u dubravsku dvoranu, a s njom i naše vjerne navijače koji će sigurno bodriti mladu ekipu ojačanu seniorima koji još puno toga imaju reći pod koševima.

Zlatko Medimurec

Ukratko bih Vas želio upoznati s rezultatima Nogometnog kluba *Dobravčan* tijekom natjecateljske sezone 1995./96. Kao što većina Dobravčana zna, *Dobravčan* se nije natjecao u natjecateljskoj godini 1994./95., jer ga tadašnje rukovodstvo odjavilo.

Tijekom 1995., dolazi do ponovnog oživljavanja rada kluba. Tijekom proljeća igrale su se samo prijateljske utakmice. U redovno natjecanje uključeni smo u sezoni 1995./96. i to u II. županijsku ligu Nogometnog Saveza Medimurja-Istok. Registrirali smo 43 igrača za seniorsku i juniorsku ekipu.

Jesenski dio natjecanja započeli smo vrlo slabo, tako da smo u 14 odigranih utakmica osvojili samo 6 bodova. Možda je opravdanje slabog starta odlazak trenera i četiri igrača prije samog početka prvenstva na rad u inozemstvu.

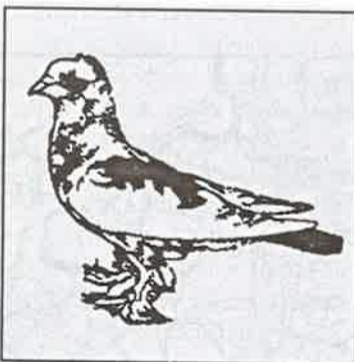
Juniorska ekipa natjecala se u grupi "E" za juniore, osvojila je na kraju jesenskog dijela 4. mjesto od 10 momčadi.

U proljetni dio prvenstva startali smo mnogo bolje. Seniori su osvojili 17 bodova, što je sa jesenskih 6 ukupno 23 boda, te je zauzeto 6. mjesto.

Juniorska ekipa je na kraju zauzela također 6. mjesto, osvojenim 21 bodom.

Rad upravnog odbora svodio se tijekom jesenskog dijela na nabavu opreme i organizaciju utakmica za seniore i juniore. Od opreme kupljene su dvije garniture dresova, 30 pari kopački i nekoliko nogometnih lopti. Kod kupnje dresova financijski nas je pomoglo Žensko društvo a kod kupnje kopački pomoglo nam je nekoliko obrtnika.

Tijekom siječnja održana je godišnja skupština kluba. Izabran je novi Upravni odbor od 23 člana, te je prihvaćen novi statut kluba.

MEĐIMURSKA LASTAVICA - TREĆA U DRŽAVI

U ime članova društva ukratko ću vas, kronološkim redom u *Dobravskim novinama* i o budućim ambicijama.

Na IV. državnoj izložbi malih životinja, održanoj od 12. do 14. siječnja ove godine u Bjelovaru, sudjelovala su 254 izlagača u oko 40-

NK "DUBRAVČAN" DONJA DUBRAVA

Igrači su tijekom zime igrali mali nogomet u Športskoj dvorani Osnovne škole D. Dubrava. Time su i počele pripreme za proljetni dio natjecanja. U pripremnom periodu odigrane su tri prijateljske utakmice. Zima je bila duga pa smo imali dosta problema s održavanjem treninga. Zato smo na upravnom odboru zaključili da se mora uvesti grijanje u svlačionice, kako bismo mogli redovno održavati treninge i po lošim vremenskim uvjetima.

Uveli smo plinsko grijanje u dvije svlačionice i WC radi sanitarne vode. Gore navedene troškove podmirili smo sami i to iz sredstava koje smo tijekom zime prikupili kao dobrovoljni prilog od naših mještana. Od strane općinskih čelnika bilo je obećanje da će nam uložena sredstva vratiti, ali do danas to nije učinjeno.

Uglavnom, moramo izraziti žaljenje što ne nailazimo na razumjevanje naših općinskih čelnika, jer oni jednostavno ne shvaćaju koliko su naši troškovi natjecanja. Pokušali smo dva puta organizirati sastanak čelnika općine i kluba, da bi prezentirali naše troškove i potrebe, ali uvijek netko od čelnika općine izostane sa sastanka.

Da je naše natjecanje skupo, navest ćemo samo podatak da je od 14 utakmica proljetnog dijela 7 odigrano na našoj Krbulji i da smo samo za suce i delegate platili 7.000 kuna. Zato nam je današnja financijska situacija takva da ne možemo podmiriti neke pristigle račune.

Tijekom veljače izvršena je raspodjela sredstava za sportske klubove. Mi u klubu nismo bili zadovoljni raspodjelom, o čemu smo

pismeno obavijestili Općinsko vijeće i Poglavarstvo D. Dubrave.

U planu rada zacrtali smo saniranje igrališta, zbog jakog napada kratica, što smo na neki način riješili, kupnjom aparata za protjerivanje kratica.

U planu rada zacrtali smo i bojenje zidova u svlačionicama, koji nisu obnavljani već 12 godina, i bojanje ograde oko igrališta. Dali smo zahtjev na Općinsko vijeće da nam kupe materijal, a radove bi izveli sami. Međutim, i to je ostalo samo na zahtjevu.

Na koncu moramo konstatirati da je upravni odbor kluba krenuo ambiciozno, smatrajući da više neće doći do tako teške situacije da bi došlo do prestanka rada kluba. Svi su obećavali da će pomoći, ali od toga ništa. Što će se dogoditi s nogometnim klubom, pokazat će vrijeme.

NK "DUBRAVČAN"

tak društava koji su izložili preko 2000 eksponata. Sudjelovala su i društva iz Međimurske županije, iz Donje Dubrave i Nedelišća.

U konkurenciji društava kao reprezentacija, a reprezentaciju čini po 15 najbolje ocijenjenih golubova, kunića, peradi i ptica plasman je bio sljedeći:

1. mjesto - Gradsko udruženje za uzgoj i selekciju malih životinja "Moj ljubimac", Đakovo, 5 646 bodova

2. mjesto - Društvo uzgajivača malih životinja "Mali uzgajivač", Bjelovar, 5 541

3. mjesto - Društvo uzgajivača malih životinja "Međimurska lastavica", Donja Dubrava, 5 539

4. mjesto - Društvo uzgajivača malih životinja "Nedelišće", Nedelišće, 5 354

5. mjesto - Društvo uzgajatelja malih životinja "Fauna", Ivanec, 3 401 bod

Ovaj iznimno visok plasman medimurskih društava plod je nesebične razmjene genetskog materijala te odličnih međusobnih odnosa i visoke razine poznavanja genetike.

Pojedinačne titule državnog šampiona za društvo "Međimurska lastavica" osvojili su:

- za golubove pasmine medimurska lastavica: Đuro Zvošec i Vladimir Čižmešija

- za golubove pasmine veliki engleski gušan: Radovan Ganžulić

- za kuniće pasmine velika činčila: Marko Nađ

- za kuniće pasmine novozelandski crveni: Adrija Lukša

- za perad pasmine Hrvatica: Đuro Golubić

- za patku Gluharu: Dalibor Kunaj

- za ptice zebice: Miljenko Zvonar

Godine 1996., 17. ožujka održali smo 9. izbornu godišnju skupštinu društva. Izabrali smo sljedeće rukovodstvo:

predsjednik - Đuro Zvošec, dopredsjednik - Đuro Golubić, tajnik - Vladimir Čižmešija, blagajnik - Zdravko Crnković, voditelji sekcija:

golubarske - Radovan Ganžulić, kuničarske - Ignac Nađ, peradarske - Mijo Vargek, za uzgoj golubova pasmine medimurska lastavica - Vladimir Čižmešija, kozarske - Željko Rodek, ptičarske - Miljenko Zvonar

Godine 1996., 1. lipnja, odazvali smo se pozivu nedelišćanskog,

srodnog društva da sportskim susretom uveličamo proslavu povodom 20 godina postojanja njihovog društva.

Godine 1996., 16. lipnja, organizirali smo pokaznu izložbu u Donjem Vidovcu povodom lokalnog blagdana. Ova je izložba pokazala da s novim rukovodstvom funkcioniramo odlično.

Godine 1996., 9. lipnja, sudjelovali smo u programu Folklorne smotre puštanjem jata od oko 150 golubova pasmine listonoša.

U planu smo zacrtali organiziranje IV. županijske odnosno VII. međudruštvene izložbe malih životinja. Novi predsjednik našeg društva izrazio je potrebu da se ta izložba održi u školskoj dvorani, kao što je to običaj kod svih izložbi županijskog ranga. Na tome će se inzistirati kod općinskih i školskih struktura, a osobno je mišljenje autora da za to ne bi trebalo biti nikakvih prepreka.

Na kraju još informacija da je u pripravi izrada likovnog rješenja nove zastave društva koju će kreirati gospodin Franjo Mustać iz Svete Marije.

Goran Čižmešija

BROD

Pripovijest iz stare Dobrave

I.

Mjesto Dobrava ili zelena Dobrava – kako je naziva jedna hrvatska pjesma iz turskih vremena smjestilo se na samom lijevom dravskom strmcu Drave. Dok ju je Drava plavila, Dobrava je bježala od nje, gradila je nasipe za obranu, a kada se Drava umirila ponovno se spuštala na njezine obale. Tako se kroz stoljeća ustalio život uzajamnog strahopoštovanja i ljubavi. Kada se putnik cestom kreće naprama istoku pješice ili kolima, a tako se putovalo sve do sredine dvadesetog stoljeća, približavajući se mjestu i nehotice je zaključivao da tu nešto završava. Da tu završava jedan svijet koji je u puno čemu poseban, drugačiji. Oni koji su poznavali taj kraj znali su da iza tih visokih jagnjedova, koji putnike prate s desne strane, postoji tajnovitost rijeke Drave, a da tamo podalje, s lijeve strane, na dnu horizonta, okruženo šumarcima, jagnjedima i gorostasnim vrbama, postoji jedno drugo tajanstvo, tajanstvo rijeke Mure. Oni koji su prvi put dolazili u taj kraj, ne poznavajući ga, instinktivno su naslućivali, poglavito noću, okruženi tišinom, da negdje s onu stranu, te tišine postoji nešto neočekivano. Iz tih tajnovitih tišina dopirali su šumovi, glasovi, podmuklo mrmoranje rijeke, štopot lopatica melinskog kola, a pod grmljem uz rijeku uvijek kao da su trajali razgovori. Nitko i nikada te glasove nije mogao posvjedočiti, ali su svi znali da se ti glasovi opetovano javljaju. Svi su znali za kraljevstvo Vodenjaka, kojega su već od pradavnih vremena kroz mnoga pokoljenja vrebali konjari.

Noću se površina Drave bjelasila, poglavito za punog mjeseca. Pričinjavalo se uvijek kao da rijekom, dolazeći i odlazeći, putuju izdužena iskrčava zrcala. Konji su na tom mjestu, i prije negoli bi ih kočijaš zaustavio, podizali glave i kao ukopani stali. Katkada su hrzali, uspinjali se, kopal prednjim nogama. Plašili su se šume i suma vode. Oni koji su poznavali običaje dolazeći od broda brzo su se snalazili i stavljajući ruke oko ustiju otegnuto dovikivali: brodaar, brodaar! Jeka je katkada daleko putovala, a onda se na veliko iznenađenje vraćala. Nakon stanovitog vremena odista se iz mraka pomolila crna sjena broda kod kapure. Brodar je uz škripu dasaka, zvekečući lancima brod zavezao za kapuru, a kočijaš su uz težak bobot konjskih kopita utjerivali konje na brod. Nakon toga sve se ponavljalo. Kada se pak ljeti spremalo nevrijeme i gromovi i strijele kresale po brodskim lancima, kod svih su se stiskala srca i zaustavljao dah. Nakon toga nelagoda je još više rasla, a i slutnje su bile teže, slutnje o tomu da u tim virovima, u tom grmlju ispod strmcu u mračnim dubinama prebiva zagonetno biće, koje su svi zvali Vodenjak. Kada je Vodenjak skočio u vodu s koje gorostasne pribrežne vrbe, škropac iz dravskih dubina dugo je odjekivao spletom mnogobrojnih rukava i rukavaca. Svi oni koji su se bilo kada utopili u virovima Drave, ljudi su mislili da prebivaju u kraljevstvu zelenih dravskih dubina.

Najviše žrtava bilo je uvijek za velikih trojačkih voda. To su bile prve velike vode koje su se javljale oko Trojaka, nekada već koncem svibnja, a nekada u lipnju. Sve grabe i svi jarki i rukavci tada su se napunili, iznenadili ljude i djecu, a najviše one koji su htjeli prkositi rijeci. Oni su se, kupajući se u tim ranim vodama, najčešće utapljali.

II.

Svaki naraštaj u mjestu iznova se pitao kako se osloboditi strahova od Vodenjaka. Zato se uvijek čekalo novo pokoljenje iz kojega će doći junaci koji će osloboditi mjesto od straha. O svemu tome uvijek se mnogo pripovijedalo i na guvnima kada se trijebio kukuruz i na čeharama, kada se čehalo perje. Nije bilo starije sijede glave

koja o tomu nije izrekla svoju riječ. Svi su se uvijek slagali da je nešto potrebno učiniti. Ali isto tako, svi su uvijek pitali kako? Svi pokušali da se Vodenjak svlada uvijek su neslavno propadali i zato se i govorilo: da su doma oni koji se sada nalaze u taboru, ne bismo se nikoga i ničega bojali.

Jednoga ljeta, kada su se dečki vrnuli iz tabora, sazrela je nakana, nakana da se nešto učini. Zaključeno je da su ti dečki u soldačiji vidjeli i gore stvari od Vodenjaka. Odluku da se krene u potragu za Vodenjakom nikada nije bilo lako donesti. Vodenjaka su puno puta mogli vidjeti kako se drži za brodski ili mlinski lanac. I mlinare i brodare kada se Vodenjak primio za njihov lanac uvijek je oblijevao mrtvački znoj, uvijek je nastala škripa, gibanje broda i mlina, uvijek je postojala bojazan da lanac pukne. Nešto takvoga uvijek je bilo pogubno doživjeti. Brod ili mlin kada bi ga led otrgnuo ili kada bi ga otrgnula klada, ili neka nečista sila voda je nosila daleko pod Legrad, do Molvarskih Konaka, ili još dalje do Oseka. Te nesreće donosile su uvijek bezbrojne teškoće. Jer takav kvar teško se mogao nadoknaditi. Mnogo puta zbog toga Dobravčani su ostali mjesecima bez broda, a dobavska općina dugo je morala otplaćivati dugove. Dobravski su pak mlinari propadali, njihova su gospodarstva nestajala, a kroz čitavo stoljeće pripovijedale su se pripovijesti o tome kako su nestajali mlinski i brodovi.

I brojni utopljenici, mlinari i brodari koje je Drava odnesla do Dunaja, uvijek su bili strašna opomena živima. Mudrost stoljeća govorila je da se Vodenjak ne može savladati u dubokoj vodi, tamo gdje su mlinski i brodovi. Najstariji ljudi su govorili da Vodenjaka treba primamiti na plićinu. Tamo njegova snaga opada, jer što je voda dublja, to je Vodenjak jači. Ta istina sve je ohrabрила. Zato su odlučili da Vodenjaka vrebaju konjari koji poznaju prudine, na koje Vodenjak izlazi koncem ljeta kada nastanu plićine i kada se na sve strane pokažu suha mjesta. To je vrijeme kada on počinje dozivati svoje žrtve svojim poznatim zovom: hodihoj, hodihoj!

III.

Dobravski konjari već po davnoj tradiciji odlazili su na konjaru upravo u drugoj polovici ljeta. Tada su pozavršeni svi žetveni poslovi, a tada i vrućine počinju jenjavati. U to se doba smanjuju pravi muški poslovi, a sve se više javljaju ženski: branje graha, pukanje, namakanje i sušenje lana i konoplje. Tada počinju i poslovi oko obradbe lana i konoplje. Nadaleko se i po danu i po noći čuju stupe i trlice. Oni koji su se pripremali za gradnju hiže, štale, škednja kroz ljetu su delali cigle i slagali ga u peći, a onda su ih oko Velike meše zakurili. Peć se kurila više od tjeđan dana. Radili su to obično mladi ljudi koji su tamo dano-noćno i boravili. Iz njihovih peći, iz ciglena, dizao se dim, na početku crni i gusti, kasnije sivi, a na koncu bijeli. Bijeli prozirni dim bio je znak da je peć "pregorjela". Taj ciglenski dim imao je vrlo čudnu duhu, čudan miris. Zemlja iz koje se pravio cigel, pomiješana nanosima mulja, kod pečenja davala je dim specifičnog mirisa. Katkada je danima umotan u magleno pramenje ležao u jamama i dnika ma pa se čak mjesec dana nakon gašenja peći taj čudan miris na Gorjanskoj gmajni intenzivno čutio.

U stara vremena Dobravčani su imali svoje ciglene na sve tri svoje gmajne. S obzirom na brojnost zidanih hiža pretpostavlja se da su Dobravčani cigel i prodavali, a moguće je da se upravo u tim dobavskim ciglenama pekeli cigel za Novi Zrin na Kakinji.

IV.

Dobravčani su imali tri gmajne. Gorjansku, Doljansku i Mertvičku.

Teško je dokučiti, ali o njima se govorilo mnogo više nego o poljima. Polja koja su okruživala Dobravu, davala su ljudima kruh, ali su istodobno ljude podsjećala na žeđu, žegu i znoj. Oralo se, kopalo, kosilo sve u znoj, potu, švicu. Naprotiv, gmajne su bile mjesto gdje se čovjek mogao zaboraviti, predati ljepoti prirode i životu. U tomu i leži odgovor zašto su konjare kod naroda ostale u tako dubokom pamćenju. To sjećanje bilo je pretočeno i u stihove, pa jedna od najljepših hrvatskih popijevaka sasvim sigurno tu ima svoje izvorište:

*Ki su dečki kaj valjali,
na konjaru su jahali.*

Konjara je dakle bila, što pjesma svjedoči, potvrda zrelosti i muževnosti. Kada je konačno sazrela odluka da se Vodenjaku jedanput stane na kraj, da ne potaplja više ljude, pa i meline i brode, računalo se z dečkima konjarima.

Nekada se konjarilo na sve tri gmajne. Spavalo se pod starim hrastovima ili pod velikim krošnjatim jagnjedima. U drugoj polovici ljeta zemlja je suha i topla tako da se moglo spavati čak i na goljoj zemlji, samo na travi. Ali, to je doba i košnje prvih otava, pa su se konjari lako snalazili donoseći iz obližnjih sinokoša ili šumara svaki po jedan smotak otave za svoj ležaj. U to su doba i polja već bila puna mladog krumpira, graha, pečenice, i svega onoga što je konjarima za konjaru potrebno.

Ova dobavska konjara nije bila obična. Zato su konjari za svoje konačiste izabrali mjesto koje se zvalo Goskin sredek. Bilo je to po svemu čudno mjesto. Tu je po danu bio svinjski i kravski salaš, gdje je blago, svinje i krave, pod debelim tuskim jagnjedima plandovalo u žarkim ljetnim mjesecima. Ono što je za konjare, njihov naum, koji je zapravo bio naum mjesta, bilo najvažnije: na tom je mjestu počinjao onaj šaroliki splet dravskih rukava koji su kroz proljeće i rano ljetu puni vode, na nekim mjestima brzi i podmukli, a pokraj ljeta i u rano jesen ti se rukavi tako spuste da sve te meke i jade postanu prozirne. U to doba gotovo na kilometre se može konjima i kolima ići u gaz. Za razliku od onih velikih trojačkih voda, kada su svi ti rukavi ispunjeni bujicama, kada stara Dobrava drhti od straha, to predjesensko doba uvijek je takvo da kod Dobravčana to vodeno siromaštvo Drave gotovo izaziva sažaljenje. Nekada silne vode postaju mlake i mlačiće u kojima kraljuju žabe, pauci i vodenkonjici. Ali bez obzira na ovo stanje koje izaziva sažaljenje, stari Dobravčani znaju da je upravo to ono doba koje treba iskoristiti ako se Dobrava želi osloboditi stoljetne napasti. Vodenjak, željan žrtve, upravo u tim oskudnim vremenima, vrebajući na plijen, izlazi na plićake i prudine. U takvim prigodama njega je potrebno zaskočiti. Od negda i konjari i ljudi to su znali. Ali, kao što to biva mnogo puta iskustvo ne vrijedi, ako nema i malo hrabrosti. Nakon prvog oduševljenja došlo je i nestrpljenje i sumnja i strah. Zato je trebalo najprije savladati strah, a onda uhvatiti Vodenjaka prije jesenskih kiša, koje kao po nekom nepisanom pravilu svake godine počinju padati na Rokovo. Nakon toga vode ponovno počinju rasti, a time raste i Vodenjakova sila. I ovog ljeta već se približavala i Velika meša, a Vodenjaka još nema. Kad odjednom, za jedne kristalne mjeseci, na prudini, nešto podalje od plićaka, začuje se hodihoj, hodihoj! Čudnom stvorenju mjeseci je toga časa zasljepila oči. Za to vrijeme konjari su neviđenom brzinom dotrčali do njega. Bilo ih je dvanaest najvršnjih mladih muževa što ih je selo imalo. Do jutra su se hrvali i hitali s njim da bi ga prije izlaska sunca svladali. Ali čim je jednom nogom stupio u vodu, njegova je sila uz strašan tresak strostruko narasla. Istog časa svi su popadali i zamrli. Kada su ih ljudi – u strahu da ih Vodenjak ne potopi – tri dana prije Rokova pronašli, konjari izmučeni, kao da su došli iz dubina podzemnog svijeta, ništa nisu znali što se s njima dogodilo. Vodenjaka nisu svladali, ali ljudi, stari Dobrovčani, još uvijek pripovijedaju da se Vodenjak nakon toga više nikada u Dobravi nije pojavio.

IZ DOBRAVSKE POVIJESTI

POZNATA JE LOKACIJA NOVOGA ZRINA

Novi Zrin bila je velebna tvrđava na Muri nedaleko Donje Dubrave (na Senjaru ili dijelu Velikoga Pažuta, odnosno kod Kakinje), koju su izgradili Zrinski i koja je opstojala od 1661. do 1664. godine. Ovu je tvrđavu razorila golema turska vojska od oko 70.000 vojnika, ali je više pala zbog nesloge u habsburškoj vojsci nego li zbog sposobnosti turskih janjičara. Ova utvrda, iako je postojala kratko, plijeni veliku pozornost povjesničara, pogotovo hrvatskih i mađarskih. Zato se o Novom Zrinu podosta do sad pisalo.

Međutim, sve do najnovijega vremena bilo je značajnih dilema gdje se točno nalazila ova velebna tvrđava. Tijekom proteklih nekoliko godina istraživao sam našu i mađarsku literaturu, te sudjelovao na tri simpozija o Zrinskim u Mađarskoj i u Zagrebu. Nakon tih istraživanja čini se da je posve jasna točna lokacija Novoga Zrina: njegove su zidine i opkopi bili s obje strane Mure kod Senjara, odnosno Kakinje (Kakonyapuszta), s time da se glavna utvrda nalazila s mađarske strane – na sutoku Kanižnice i potoka Visafalova (Viszafolyo) u rijeku Muru.

Istraživač Novoga Zrina, mađarski povjesničar Laszlo Vador iz Zalaegerszega, piše o točnoj lokaciji, koja je utvrđena i arheološkim iskopavanjima, slijedeće:

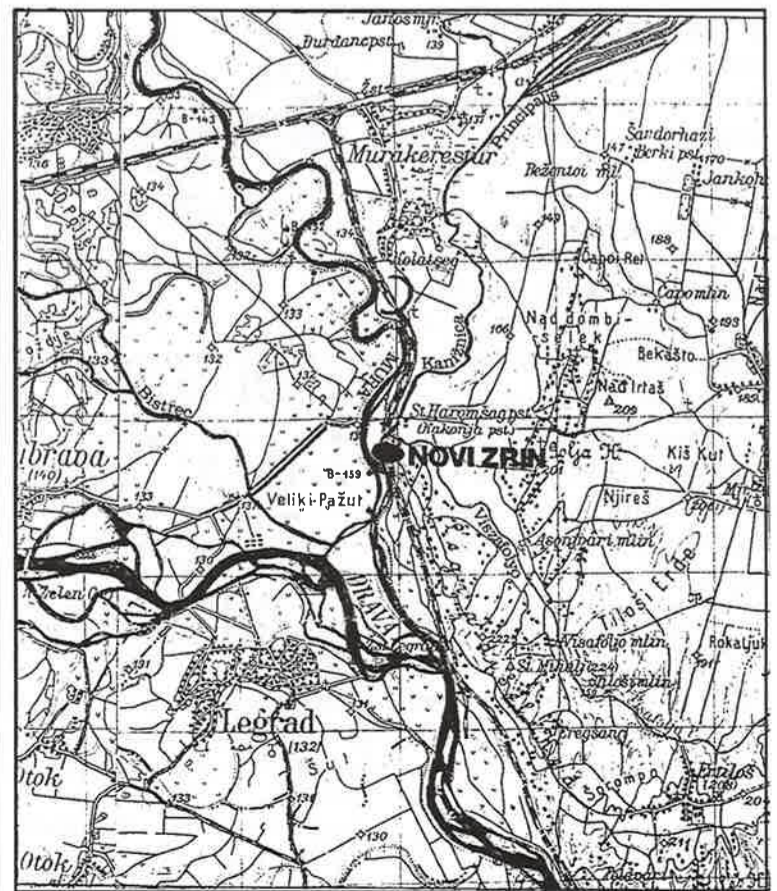
“Kod današnjeg utvrđivanja lokacije Novoga Zrina, polazna točka je Kakinja (Kakonyapuszta), koja pripada općini Belezna u županiji Zala. Južno od nje na-

lazi se potok Visafalov (Viszafolyo), iznad kojeg se uzdiže krajnja zapadna točka i uzvisina Legradske gore – upravo na tom mjestu valja ubicirati Novi Zrin. Njegova je nadmorska visina 156 metara nad morem, a Kakinja (Kakonyapuszta) nalazi se na 124 m, što znači da je tvrđava bila smještena na nešto uzdignutijem terenu okruženom močvarama Mure.

Stojeći na najvišoj točki nekadašnje tvrđave, njezina se pozicija čini vrlo logičnom, iako su to neki stari opisi nijekali. Uzvisinu s tri strane okružuje niski močvarni teren, a ovdje se i danas naslućuju obrisi jaraka i šančeva. Uzvišenje pak prekriva grmlje i nisko raslinje. Već na površini mogu se naći fragmenti cigli i keramike. Na sjevernom uzvišenju nalazi se nešto niža terasa, na kojoj je mogao dobiti dubok zdenac (narod taj lokalitet zove “Zrinski zdenec”).

Dakle, sada je posve razjašnjena lokacija Novoga Zrina: na ušću Kanižnice u Muru s mađarske strane. Preko Mure, s hrvatske strane, nalazile su se pak dodatne stare utvrde Novigrada, koji su već ranije ovdje izgradili Zrinski. Novi Zrin je sastavljao grudobran obrane od Turaka, koji su vladali Kanižom godine 1600. do 1690., a u susjedstvu su bile važne utvrde u Legradu, Kotoribi i Donjoj Dubravi. Novi Zrin je sastavni dio slavne hrvatske povijesti iz doba Zrinskih, a sada se njegova lokacija može posjetiti u susjednoj Mađarskoj.

Dr. Dragutin FELETAR

Pozicija Novoga Zrina na ušću Kanižnice u Muru.

Zvonimir DUBRAVSKI

PREKOPSKO UBOGO DJETINSTVO NEKOĆ

Kad sam ovih dana susreo u dubravskoj prekopskoj ulici Braće Radića – ulici mog djetinstva – svog vršnjaka pajdaša Štefa, kako se vraća s pijaca iz Trgocentrove samopodvorbe punih ruku raznih poslastica za svoje unuke, a još i lijevom podlakticom teško pridržava dvolitarnu plastičnu bocu Coca-Cole, tom zgodom navrle su mi uspomene našeg polugladnoga i bosonogog djetinstva. Prisjetio sam se kako smo mi školski pajdaši sa Štefom trčkarali tom našom ulicom “bijući kotače i škorjance” da se kotrljaju i plešu, “činjali se” na gumbe i austrougarske monete, što je jedino od igračaka bilo dostupno djeci prije 60–70 godina. Rijetki bi našao “felgu od bicikla”, a najviše teške stare iznošene okove kolnih kotača, koje je trebalo trčeći udarati palicom. Škorjance bi sami izrezivali i drakovali, čak i kriomice pod nastavom u školi.

Uvijek je bila nestašica gumbi, koje bi izgubili i za te gumbe dobivali i batina. Gumbi su tada imali za nas svoju nominalnu vrijednost i dijelili su se na ljepače i zimске. Ljepači su bili gumbi hlača, prsluka, kaputića, a zimski od perlmuttera, boljih većih kaputa. I ja, kao i moji pajdaši dobio sam dva puta dobre batine za te gumbe. Jedanput sam s očevo svečanog prsluka izrezao sve gumbe, a drugi put s hlača strica Vinka. Vinki je htio na brzu ruku obući si hlače, koje su visjele u kuhinji na vješalici, ali na njima nije bilo ni jednog gumba. Počeo je vikati: – “Vražji dečec, to je on začinkal moje gombe!” Otac je odmah uzeo šibu i “zadnja strana” dečecova je bila sva u čurkama, kao i onda kad sam sa svečanog prsluka ocu obreo gumbe.

Glavna atrakcija pučkoškolskog naraštaja tog doba bila je izradba papirnatih zmajeva i njihovo puštanje na Krbulju. Ili smo je dizali i trčkarali njima svojom ulicom. Jednog jesenskog predvečerja tako trčkarasmo svojom ulicom i natjecasmo se tko će podići više svoga zmaja, dok je naišao s kolima susjed Karol Selinov. Kad je proljetjeo zmaj ispred očiju konja, konji se uplašiše i u divljem trku galopom pobjeغوše ulicom, a kola se raspaše. Karol je na prvim kotačima koliju u tom trku uspio zaustaviti konje kod Štrubljevog plota, koji srušiše. Za taj nestašluk je bilo batina od roditelja pa i Karol Selinov Fabić je poslije mrzio nas dječake, koji smo mu skoro život ugrozili sa svojim zmajevima.

Za deficitarne školske potreštine mi se Prekopčani nekako snalazismo na smetištu Hiršlerovih ureda. Tu bi preko ograde preskakali i s palicama čeprkali i nalazili odbačene olovke, gumice,

pera, indigopapir, ravnala i drugo. To su bile vrlo deficitarne stvari za dečurliju jer za njih se moglo svašta utrampiti. Glavno mjesto trampe bila je Krbulja, osobito ljetom.

Mi prekopska djeca bili smo jako vezani za Dravu i tu bi u igrama s pajdašima – susjedima lunjali po dravskim strmcima. Zadaća nam je bila u ljetnim mjesecima svakodnevno istjerati na Dravu guske s gusićima i dotjerati ih kući. Za vrijeme školskih ferija su nam puno gnjavaže zadavale baš te guske.

Rijetko koja prekopska obitelj je imala mogućnosti kupiti neko prase i nahraniti do zime, da bi se imalo masti u kući. Majke kao dobre domaćice rješavale su problem masti u ishrani obitelji na svoj način. Uzgajale guske, a mi klinici bili zaduženi da ih pasemo sa gusićima na Posrancu i uz Staru Dravu u svako slobodno vrijeme. Sve je bilo dobro dok nije bila velika nabujala Drava, dok su guske više pasle, a manje plivale.

Za vrijeme ljetnih ferija godine 1924. je nabujala jako Drava i polovica Posranca (pridravskog dijela sela) bila je pod vodom. Sve kašte građevinskog drva Hiršlerovih skladišta bile su u vodi. Moji pajdaši Laci i Franjo Haramija su isto čuvali svoje guske, ali isto nisu puno marili za njih već smo napravili od greda i dasaka splav i vozali se po nepreglednom vodenom prostoru Posranca. Stražari (šafari) tvrtke su spašavali čamcima ostalu građu da je voda ne raznese, a mi klinici smo s manjim gredama radili što smo htjeli i odgurali se letvama pod Doljnjem polje. Ta plovidba je dugo trajala pa dok se vratismo – gusaka naših nigdje. Poslije gazismo vodu do pojasa i našli stare guske sa nekoliko gusića iza ciganskih koliba. Od 26 gusića dotjerao sam uvečer u svoje dvorište 12 manje, koje je brzica Drave odnijela. Laci Faić (poslije brico) je još više gusića izgubio. Samo Francova (pekova) sestra Giza je svoje slučajno prije otjerala kući i spasila ih.

Ja i Laci nismo se usudili pojaviti kući, tek u noći nas nađoše obojicu ščućurenih u jednom čamcu Pri Piklinu na Staroj Dravi. Istjeraše nas iz čamca roditelji i dovedoše kući. Konačno, bilo je batina do krvi, ali još gore: pritikanja godinama kasnije: – Zapasel si goske! Dvanaest šopana je bio veliki gubitak za obitelj (kao cijela svinja).

U proljeće godine 1925. moja je majka po običaju nasadila na jaja dvije guske. Jednog nedjeljnog blagdana, kad oca nije bilo kod kuće, mi djeca smo došla od mise i zatekla majku kako plače sva uzrujana. Uskoro smo saznali da

je ona pergasta stara guska izdahnula na jajima. Smrću te guske je nastao opći plač u kući. Mi djeca smo žalili dobru staru gusku, a majka je imala drugi motiv žalosti: jaja se ohladila pa će propasti nasad i neće biti željenih šopana i njihove pečenke ujesen. U Prekopu bi se takav gubitak spominjao sa žalošću cijelu godinu. Kako i ne bi, jer se tih godina sve teže živjelo.

Nama prekopčanima bi kuku ruza na oskudnim njivama urodila za kruh i perad da se prehranimo do proljeća, a dalje je trebalo kupovati hljebove kukurušnjake kod seoskih pekarica Špoljaričke, Sučićke i Benjkoićke-Blagovičke, koje su imale mlinove i godinama pekale kruh za prekopsku sirotinju. Benkovića je čak i na veresiju davala hljebe i postružnjake fljojsarom i sigurnim platišama.

Svaki drugi-treći dan sam znao trčati kroz Krbulju i Cepiljnjak k Benkojci, pa bi mi zamotala u salvetu teškog četiri kilograma hljeba za pet dinara, koji bi znao svega naokolo oštirati po putu kroz Krbulju. Svježi kukurušnjak je bio vrlo sladak pa bi ga mi djeca odmah prvi dan polovicu pojela. Bilo je slučajeva da je taj kruh bio od brašna “spod klepa”, pa je često pijesak pucketao po zubima, ali i takav se sa slašću pojeo. Majke bi ponekad kruha sakrile i zatvarale u ladicu ili metale za kućni tram, da ga ne dohvate mališani.

Iako se nismo mi djeca vjerno molila Bogu prije i poslije jela, da nam blagoslovi hranu, ali još smo više imali apetita za konzumiranje. Hrana je uvijek u prekopskim kućama bila bez masnoća i ugljikohidrata pa samo bjelančevine nisu mogle zadovoljiti narastajuće apetite mališana.

A tih mališana je bilo uvijek napretak u prekopskih zdravih roditelja, koje je jedino bilo teško prehraniti i odgojiti. Sjećam se na početku tridesetih godina ovog stoljeća kakovu muku je mučio siromak, nedaleki mi susjed, Ivan Miklošinčev i njegova supruga Geta, da prehrane svojih petero djece, koje se rodilo u roku šestogodišnjeg njihovog braka, jedno za drugim. Ivan, manuelni radnik, samo je u ljetu u sezoni zmetal Hešljarove fljoje uz nadnicu od 10 do 12 dinara ili težačil u selu kod bogatih gospodara za grah i kukuru. Obitelj se tiskala s Ivanovom materom u malom sobičku stare slamnate Miklošinčeve hiže (v zanjhiži).

Kad im je jedno dijete od gladi umrlo, onda je susjeda Mara Strbadova savjetovala Geti da umjesto mlijeka, koje iza neimaštine djeci nije bilo dostupno, hrani djecu sa grahovom juhom. Vidio sam kako je Getina beba iz fla-

šice sisala tu proteinsku grahovu juhicu umjesto mlijeka. I tako ta djeca ipak proživješe. Ja i Laci Haramija kasnije naučismo Ivana svirati bugariju pa je s nama svirkom u “Laci bandi” u zimskim danima svirajući pri Vrtariću i Bartoliću, popunjavao svoj mizerni obiteljski budžet.

Natalitet Prekopa uvijek je bio na visini pa bi prekopski naraštaj najintenzivnije popunjavao školske klupe prvog razreda i svake godine između dva rata bi se upisivalo do 50 prvaka u selu. Ali od 48 đaka moje generacije poslije završetka četvrtog razreda osnovne škole godine 1927. samo četvorica su nastavili dalje u srednjim školama, a to su bili Zoltan Antauer u realnoj gimnaziji u Varaždinu, Ivan Karloci i Drago Feletar u isusovačkoj klasičnoj gimnaziji u Zagrebu i Marica Bartolić u građanskoj školu u Čakovcu. Mi svi drugi smo produžili u petom razredu opetovnice do svog polaska u zanate ili napustismo školu, ako su se posvetili poljodjelstvu. Samo djeca imućnih roditelja i tih koji su bili u stalnoj državnoj slu-

žbi mogla su produžiti školovanje.

A takvih je bilo malo u onom nenarodnom kastinskom društvu, naslijeđenom od mađarskih feudalaca i ustaljenom pod karađordevskim, balkanezerskim-baštinaškim režimom, koji je samo proizvodio proletarijat gradova i sela i nije brinuo za socijalno radnog čovjeka. Stotine naših Dubravčana, manuelnih radnika, štrekara, splavara pa i obrtnika sve do druge polovice ovog stoljeća nije znalo ni uživao zdravstvene usluge, ni mirovine. Tek onaj “Antikristov režim” je izbrisao društvene kaste, otvorio škole za svu populaciju i na kraju bio prisiljen otvoriti “okno u Evropu”, pustiti radnog čovjeka van, da tamo stekne suvremenu radnu disciplinu i radne navike, a uz to plodovima svog rada unaprijedi i izgradi svoj zavičaj.

Tako i moj prekopski pajdaš Štef danas ima “zlatnu starost” i može od svoje inozemne mirovine bogato častiti svaki mjesec svoje unuke i samo sa sjetom spominjati svoje uboge gladne dane djetinstva.

Dragutin Em. Šafar

Pesem bez kraja...

Japa, rečite mi, japa,

Kaj je to Dobrava?

Kaj so to Dobravčani?

Zakaj ta Dobrava tak silno privlači Ljude?

Sinek! Dobrava ti je:

Pijac i Krbulja, stezice i poti,

Doljni i Gornji kraj, Lenta i Prekop,

Repaš, Drava i Dravski most

Dobrava su Heršljarove zgrade,

Stara škola, Zalanica i Nova škola

“Opera”, kugljana i športska dvorana

Male tvornice kak bombeki - deklice.

Dobrava so i okolna polja i šumice:

Krog, Čret, Doljnye i Gornje polje,

Seljar, rožde i Kalanica

Fizeš, Orešec i Mervička.

I znameniti ljudi Dobrave so Dobrava:

Zvonko Bartolić, Drago Feletar i Zvonko

Kovač

Drago Šafar, Marija Novak, Laci Čižmešija i Laci Kranjec

I pogledi na Kakinju, Sveti Mihalj i to je

Dobrava.

Japa, kaj je unda Dobrava i di je kraj?

Dobrava je misel, ljubav.

I zato kraja nega.

Trebalo bi iti dalko v proteklost

I široko v denešnjost.

A budućnost? Do kam je budućnost?

Dobrava je v Zadru, v srcu Irme Misero-ve-Karijeve.

Ona je v Rijeki, v glavi Nacija Vučenika

Ona je v Delnicama s Andrijom Vučenikom

V Čakovcu je, Zagrebu, Varaždinu i svugdi di su i budu Dobravčani.

A kaj so Dobravčani?

Dobravčani so si ki v srcu i glavi nose Dobravu!

Zato ti ne znam do kam je i do kam bo Dobrava.

I zato i pesem nema kraja, oče (oče) nastavak...

Blaž Kovačev-Krbuljski

Štefij

ISTINITI DOGAĐAJI NAŠEG SELA

Dragi moji Dobravčani, si se borimo za slobodu medija i slobodu tiska, ali dok se istina napiše unda se nekima vu glavi i grlu stiska.

Za istinu tiska, pretit streljanjem i batinama je velika hamalija, a za nekoga naše vijećnike mora biti sramota i velika norija.

Svi koji su tak hrabri bili mogli su na bojište iti, a ne se domaj za ženinu suknu skriti.

Dragi moji Dobravčani, prebrzo smo zabili da nismo bili v kmici niti bez benzina niti bez lož ulja, a kamoli da bi v redu za prah za pranje čekali kak rulja.

Dragi ljudi, si dobro znate da je i nekad bilo teško poljoprivrednik biti, ali unda nije bilo teško šekucijonu v tuđu štalu i kotec iti.

Dragi moji Dobravčani, oprostite ako nisem kaj dobro rekel, ali nije denes takvo vrijeme da bi se odmah za jezik spekel.

Mnogi su naši ljudi za ovu našu ljepu Hrvatsku puno penez i živote dali, a vnogi su v krčmi vikali i domaj v topli postelji spali.

Zato, dragi ljudi, bodimo svi skupa srečni da je to tak sve zišlo, ali da nismo dobili ovog našeg predsjednika sve bi k vrago v Srbijo odišlo.

Mijo Punčikar

KABELSKI DISTRIBUTIVNI SUSTAV

Jedno od rijetkih mjesta koje se može pohvaliti sustavnom kabelske televizije je i Donja Dubrava. Danas uobičajeni sustav u svijetu svojim nas mogućnostima vodi u sam vrh svjetske distribucije. Stoga je Odbor za KDS pri Općini Donja Dubrava dodijelio postojeći kabelsko-distributivni sustav na rok od 5 godina firmi "Elmont" vl. Vladimira Mesarića iz Sv. Martina na Muri.

Adaptacijom postaje i distributivne mreže uloženo je dodatnih cca 20.000 DEM. Radovi su započeli početkom 7. mjeseca, sustav se pojačava i proširuje s postojećih 12 na 18 kanala.

Sklopljenim ugovorom dogovorene su i cijene za priključenje novih pretplatnika kabelskog distributivnog sustava, a one su apsolutno prilagođene sadašnjoj situaciji.

Ukoliko se plaća u gotovini, cijena je 300 DEM, a odgođenim plaćanjem na 6 rata po 55 DEM. Za stambene blokove priključak je 200 DEM ili 220 DEM na 6 mjeseci. Pretplatom od 15 kuna mjesečno uz postojećih 18 programa kabelska televizija osigurava praćenje, preko istog sustava, različitih programa (što kod satelitske nije moguće), praćenje u budućnosti predviđenog lokalnog kanala i priključenje kada omoguće tehničke mogućnosti gledanje Čakovečke televizije.

Sve informacije za priključenje na kabelsku televiziju Donja Dubrava mogu se dobiti u Općini ili "Elmont" na telefon 868-225.

ODBOR KDS

POŠTOVANI DOBRAVČANI!

Obraćam Vam se kao komunalni redar općina i mjesta Donja Dubrava, a u svezi s Odlukom o komunalnom redu, te Vam iznosim izvratke iz spomenute Odluke. Iz dolje navedenog je vidljivo što se zabranjuje radi zaštite javnih površina kao i ovlasti komunalnog redara.

Odluka o komunalnom redu Općine D. Dubrava u skladu je sa Zakonom o komunalnom gospodarstvu (N. N. 36/95).

I. Zabranjuje se radi zaštite javnih površina:

- puštati životinje, perad na javne zelene površine,
- puštati tekuće otpadne tvari u vodu, odvoziti fekalne vode pokraj cesta, poljskih puteva ili na druge javne površine,
- bacanje životinjskih koža ili lešina,
- svojevoljna sadnja bilja bez hortikulturnog rješenja,
- nanošenje zemlje na cestu, poljske puteve prilikom obrade poljoprivrednog ili drugog zemljišta,
- zaustavljanje i parkiranje vozila na zelenim površinama,
- izvoditi ograde koje graniče sa javno-zelenim površinama ili javno-prometnim površinama bez odobrenja Općinskih organa za komunalne poslove,
- ljepiti i pričvršćivati plakate po stablima, prometnim znacima

osim na za to predviđenim mjestima,

- kopati i odnositi zemlju i humus,
- bacati papir i druge otpadke, kao i obrezano šiblje,
- neorganizirani odvoz smeća, a naročito izvan određene deponije,
- bez dozvole Općinskih organa za komunalne poslove ne može se na zelenoj površini dulje od 24 sata držati istovareni građevinski materijal, skele, ogrijevno drvo, dotrajala vozila i sl.

JAVNE ZELENE POVRŠINE SU:

- parkovi, nasadi, zelene površine u stambenim naseljima, živice i travnjaci uz prometnice, vodene površine, kulturno-povijesni spomenici, izvori i rezervoari pitkih voda, kupališta, dječja

igrališta i dr., zelene površine koje se kao takove uređuju.

II. Komunalni red kontrolira komunalni redar koji ima slijedeće ovlasti:

- obavljati kontrolu na komunalnim objektima i uređajima, prometnim i zelenim površinama, deponijama za odlaganje otpadaka, te brinuti o poštovanju komunalnog reda,
- odrediti izvršenje obveze ili obustaviti radove koji se obavljaju suprotno propisima,
- odrediti uklanjanje predmeta i uređaja,
- naplaćivati na licu mjesta novčane kazne utvrđene odlukom Općinskog vijeća,
- pokretati postupke pred sudom za prekršaje, nadležnim sudovima i drugim organima,
- poduzimati i druge radnje sukladno donošenim propisima nadležnih Općinskih tijela.

Molimo stanovnike Općine D. Dubrave da se pridržavaju svega gore navedenog (jer je to tek djelomični izvadak iz Odluke o komunalnom redu), kako ne bi dolazilo do nadležnih situacija i time do kažnjavanja.

BOŽENA TIZAJ, ing.

ODGOVOR NA OBJAVLJENO PISMO ANDRIJE VUČENIKA IZ DELNICE U DOBRAVSKIM NOVINAMA BROJ 5 OD STRANE DR. Z. BARTOLIĆA KAO UREDNIKA DOBRAVSKIH NOVINA

Budući da je objavom pisma Općinsko poglavarstvo apostrofirano, moja je dužnost kao načelnika da objasnimo neke stvari oko tog pisma. Točno je da je poglavarstvo primilo pismo spomenutog sadržaja od našeg dobavskog Delničana Andrije Vučenika, upućenog 22. ožujka 1995., točno je i to da je Općinsko poglavarstvo dobilo i pismo od dobavskog Riječana Ignaca Vučenika, 12. lipnja 1995., Općinsko poglavarstvo 21. srpnja 1995. imalo je na dnevnom redu ista pisma pod točkom 11.

Točka 11.

Poglavarstvo je raspravljalo o oba pisma temeljito i donijelo zaključak da su prijedlozi preambiciozni. Prvo, da se za ponovno otvaranje graničnog prijelaza pozovu svi iseljeni Dobravčani, nemoguće je, jer ne posjedujemo adrese. Drugo, što se tiče etnografskog muzeja tim problemom se Dobravčani davno bave, ali mislim da je prekasno za neke stvari jer kompletne starinske kuće u Dubravi više nema. Što se tiče raznih starinskih obrtničkih alatki, nešto ima pri-

kupljenog. Od ispiranja zlata na Dravi, tkalačkih krosni, prerade konoplja, kolarskih kovačkih remenarskih, bačvarskih, postolarskih i još nekih alata mogli ste vidjeti izloženo na obrtničkom sajmu u D. Dubravi 9. lipnja ove godine, kada se održavala u Donjoj Dubravi i smotra hrvatskog međimurskog folkloru. Ovaj obrtnički sajam i smotru folkloru su došli pogledati mnogi nedubravčani, dok iseljenih Dobravčana nije bilo baš mnogo. Što se tiče ideje, odnosno mišljenja Andrije Vučenika iz Delnica i Ignaca Vučenika iz Rijeke da su iseljeni Dobravčani u "prosječku bolje ekonomski stojeći, od prosječnog dobavskog domaćinstva" te da bi financijski dobro potpomogli u velikom broju, ukoliko će im se zainteresirani obratiti sa zamišljenim projektom etnografskog muzeja kao i kulturno-povijesnog spomenika dobavskog seljačkog gospodarstva, to obrazlažem s konkretnim slučajem s Andrijinim istoimljenikom Ignacom Vučenikom iz Rijeke, koji kod sebe drži tamburicu (brač drugi), u koji

sam ja svirao još prije II. svjetskog rata u Ogranaku Seljačke sloge. Ogranak je taj brač drugi i kupio. Ogranak Seljačke sloge i danas nastavlja s radom i ima tamburaški sastav kojem su potrebni instrumenti. Općina je u godini 1995. iz skromnih sredstava odvojila 17.000 kuna za kupnju instrumenata. Ignac Vučenik iz Rijeke zna da je taj brač drugi društveni instrument jer ga je onda kupio Ogranak seljačke sloge iz društvene blagajne. Kako danas isti ogranak postoji ja sam usmeno zamolio Ignaca da vrati taj instrument što je, on je odbio, rekavši da ga želi zadržati za uspomenu. Ima iseljenih Dobravčana koji raznim doprinosima i pomažu svoju Dobravu, tako smo već u dva broja Dobravskih novina i javno se zahvalili trojici Dobravčana koji su nam mnogo pomogli, a žive u Rijeci. Vrata Općinske uprave D. Dubrava su svakom Dobravčanu otvorena i na usluzi smo svima. Prihvaćamo prijedloge i Poglavarstvo i Vijeće ih razmatra. Mislim da nije bilo potrebno Ignacu Vučeniku iz Rijeke izazvati Općinsko poglavarstvo posredstvom dr. Z. Bartolića, mogao je sam zatražiti obrazloženje za svoje i Andrijino pismo, koje kako vidite, nije bilo bačeno u koš, već je o njemu raspravljalo Poglavarstvo i doneslo određenu odluku. Ukoliko nekog mještana ili iseljenog Dobravčana interesira i pismo Ignaca Vučenika može uvijek doći u Općinu pogledati.

VEĆI NOVČANI TROŠKOVI OPĆINE DONJA DUBRAVA OD 1. I. - 30. VI. 1996.

MJESEČNI PRIHODI

- prihod od poreza na dohodak i općinskih poreza 38.400,00

MJESEČNI TROŠKOVI

- plaće djelatnika i troškovi vrtića 22.486,00
- plaće djelatnika Općine brutto 4.583,00
- sufinanciranje plaće komunal. redara 9% 633,00
- ugovor o djelu načelnika brutto 1.466,00
- troškovi javne rasvjete 2.772,00
- troškovi telefona, vode, plina 900,00
- sufinanciranje učitelja glazbene kulture 898,00

UKUPNO 33.738,00

RADOVI IZVRŠENI U PRVOM POLUGODIŠTU

- izradba urbanističkog plana - detalja 7.440,00
- Sporazum i zahvalnice općinama u Mađarskoj 3.420,00
- dotacije: a/ košarkaški klub 20.000,00
 b/ Ogranak seljačke sloge 15.000,00
 c/ nogometni klub 7.500,00
 d/ kuglački klub 4.000,00
 e/ ribolovno društvo 2.000,00
 f/ Međimurska lastavica 1.500,00
 g/ DVD 2.433,00
- prometni znakovi i obilježavanje crta na asfaltu 13.777,00
- kopanje površinskih kanala, odvoz i planiranje zemlje 25.517,00
- osiguranje osoba i vozila DVD 2.325,00
- asfalt Dolnje polje dug 30.000,00
- katast. i grunt. identifikacija parcela 7.773,00
- sufinanciranje školske kuhinje 2.587,00
- sufinanciranje Športskog saveza Županije međimurske 2.126,00
- reprezentacija - Sporazum s općinama u Mađarskoj 5.700,00
- vodoprivredna naknada 7.103,00
- razgrtanje snijega 6.446,00
- troškovi nadzora i spuštanja pristaništa broda 7.830,00
- nagrada predsjedniku Općinskog vijeća brutto 6.666,00
- javna rasvjeta 3.566,00
- uređenje deponije smeća 1.320,00
- iskop septičkih jama za općinske prostorije 1.920,00
- instaliranje centralnog grijanja u prost. DVD 25.200,00
- čišćenje prometnica u centru 1.065,00

Ivan Štefić

Susret OŠ D. Dubrava i OŠ Brezenye

Ove školske godine u našoj školi imali smo čast ugostiti djecu i učitelje iz malog mađarskog sela Bezenye, u kojem pretežit dio stanovništva čine Hrvati. Ovo je za veliku većinu djece bio prvi kontakt sa zemljom iz koje su njihovi preci otišli prije 400 godina.

Bezenye (Bizonja) je malo selo od cca 1700 stanovnika i nalazi se na tromeđi Austrije, Slovačke i Mađarske oko 5 km od graničnog prijelaza Rajka (mađarsko-slovačka granica). U selu pretežit dio stanovništva čine Hrvati, tj. potomci Hrvata koji su napustili naše krajeve pojavom Turaka.

Do suradnje je došlo sasvim slučajno prije dvije godine kada su naši učenici bili sudionici međunarodne smotre dječjeg folklor koji se održavao u Mossonmagaruváru. Tom prilikom nas je domaćin (županijski Centar za kulturu) uputio u Bizonju gdje nam je osigurao smještaj. Na naše veliko iznenađenje naišli smo na ljude koji govore hrvatski, istina nije to onaj književni, ali sporazumijeti smo se mogli. Prilikom posjeta njihovoj školi uvjerali smo se da i djeca uče hrvatski jezik. Na svim učionicama i drugim prostorijama naišli smo na dvojezične natpise (hrvatski i mađarski).

Iako smo bili jako opterećeni sudjelovanjem na smotri i nastupima vezanim uz nju, našli smo dovoljno snage i vremena za druženje sa našim istinskim domaćinima.

Tako se rodila želja da i mi uzvratimo gostoprimstvo. Obzirom da se kod nas ove godine održavala smotra folklor i prva smotra dječjeg folklor, držali smo da je to prava prilika da uzvratimo gostoprimstvo.

Krenulo se u akciju i naišli smo na veliko razumijevanje roditelja naše djece, a i ostalih mještana koji su željeli ugostiti djecu i njihove učitelje.

Ti naši mještani su:

1. MIJO PUNČIKAR	Zagrebačka 67 (88-805)
2. IVO ŠTEFIĆ	Prvomajska 10 (88-759)
3. DUBRAVKA HORVAT	P. Miškine 48 (88-064)
4. ANTUN HORVAT	Stari kraj 8 (88-834)
5. MARIJA MIKULAN	Zagrebačka 45 (88-987)
6. NADA ŠIMUNIĆ	Zagrebačka 58 (88-756)
7. IZABELA ZVONAR	Krbulja 13 (88-301)
8. ELIZABETA FABIĆ	Braće Radića 21 (88-330)
9. NEVENKA MEDIMUREC	J. Slavenskog 24 (88-990)
10. VERA HORVAT	Zl. Strmec 2 (88-020)
11. BERNARDA HORVAT	3. travnja 11 (88-892)
12. BARICA VIDOVIĆ	Krbulja 5 (88-735)
13. ELIZABETA FABIĆ	Braće Radića 21 (88-330)
14. ZORICA BRILJAK	Zagrebačka 73 (88-803)
15. BISERKA VUČENIK	M. čete 17 (88-425)
16. BISERKA VUČENIK	M. čete 17 (88-425)
17. MARIJA FABIĆ	B. Radića 20 (88-718)
18. VESNA PAČANDI	Krbulja 32 (88-928)
19. ANA MEDIMUREC	N. žrtava 6 (88-776)
20. BOŽICA LIPIĆ	Trg Republike 2 (88-308)

21. TEREZIJA HORVAT	3. travnja 2 (88-982)
22. KRUNOSLAV KOS	3. travnja 23 (88-952)
23. RUŽICA MAJER	Krbulja 8 (88-355)
24. ZORICA BRILJAK	Zagrebačka 73 (88-803)
25. MILICA ŠVENDA	Krbulja 6 (88-969)
26. DANICA BRILJAK	N. žrtava 19 (88-802)
27. ĐURDA HORVAT	Krbulja 14 (88-341)
28. ELIZABETA HORVAT	Vinogradarska 8 (88-039)
29. ZLATICA HORVAT	M. Gupca 27 (88-771)
30. NADA VARGA	M. Gupca 35 (88-050)
31. DRAGICA MEDIMUREC	3. travnja 10 (88-373)
32. SNJEŽANA VARGA	3. travnja 28 (88-941)
33. IVANKA ČIŽMEŠIJA	Podravka 63 (88-719)
34. IRENA EDIŠAR	J. Slavenskog 10 (88-976)
35. IVO ŠTEFIĆ	Prvomajska 10 (88-759)
36. IVO ŠTEFIĆ	Prvomajska 10 (88-759)
37. SONJA HRAŠČANEC	Krbulja 27 (88-909)
38. SONJA HRAŠČANEC	Krbulja 27 (88-909)
39. ANDELKA GLOBLEK	Prvomajska 6 (88-015)
40. ANDELKA GLOBLEK	Prvomajska 6 (88-015)

Bez njih svakako ova akcija ne bi uspjela pa im u svoje osobno ime i u ime naše škole najsrdačnije zahvaljujem.

JOSIP ZBILJSKI

DJEČJI FESTIVAL "RADOST U PJESMI '96"

Ove godine održao se treći po redu dječji festival "Radost u pjesmi '96" koji je kao što znamo glazbeno-manifestacija učenika naše škole posvećena Danu državnosti.

Ovogodišnji festival okupio je 19 izvođača, pjevača.

Organizatori festivala u suradnji sa sponzorima i generalnim pokroviteljem Općinom Donja Dubrava osigurali su i dodijelili tri nagrade za najbolje izvođače koje je svojim glasovima izabrala publika i tri utješne nagrade, koje je odabralo stručno povjerenstvo.

Pobjednik ovogodišnjeg festivala bio je ZORAN LIPIĆ učenik 6 razreda koji je za nagradu dobio akustičnu gitaru.

Drugo mjesto osvojila je MARTINA HORVAT učenica 7. razreda, koja je za nagradu dobila kazetofon.

Rb.	IME	ADRESA
1.	BRANKO PAČANDI	PODRAVSKA 63
2.	"MMV" TRGOVINA	KOPRIVNIČKA 3
3.	"EL SAT" IVAN HORVAT	SPLAVARSKA 10
4.	TRGOVINA "MARIJA"	B. RADIĆA 20
5.	SNACK BAR "PRIM"	M. GUPCA 19
6.	FABIĆ D.O.O.	
7.	CAFFE BAR LATINO	TRG REPUBLIKE
8.	FOTO FRANČIĆ	ZAGREBAČKA 19
9.	LJILJANA HORVAT	KALNIČKA 16
10.	VETERINARSKA STANICA	KRBULJA 19
11.	CVJEČARNA "FLORA"	TRG REPUBLIKE 23
12.	MARINA FABIĆ - SLASTIČARNA	
13.	VLADIMIR HORVAT	TRG REPUBLIKE 4 MURSKA 14
14.	FRIZERSKI SALON "LELA"	PODRAVSKA 40
15.	VEDRAN KLARIĆ	P. MIŠKINE 55
16.	NIKOLA GROŠANIĆ	PODRAVSKA 5
17.	ANTUN BRILJAK	P. MIŠKINE 68
18.	"T.E.S." SHOP	TRG REPUBLIKE
19.	MONT-MURAL	TRG REPUBLIKE 8
20.	FRIZERSKI SALON "MANUELA"	PRVOMAJSKA 14

Treće mjesto osvojila je IVANA MEDIMUREC učenica 4. razreda, koja je za nagradu dobila tranzistor.

Utješne nagrade stručno povjerenstvo dodijelilo je Josipu Kuzmiću, učeniku 8. razreda, SANTINI REBREK, učenici 4. razreda i KRISTINI LOPARIĆ, učenici 7. razreda.

Za utješne nagrade organizator je osigurao tri volkmena.

Da bi i ovogodišnji festival protekao u najboljem redu pobrinuli su se voditeljski par SUZANA KARLOCI i FRANJO DOLENEC učenici 8 razreda naše škole, koji su kao nagradu za odlično vođenje festivala od organizatora dobili slušalice za slušanje glazbe.

Već treću godinu za redom vokalna pratnja i pomoć pri izvođenju pjesama učenicima pjevačima pružao je školski pjevački zbor "Slavuji" koji su za svoj trud nagrađeni muzičkom linijom.

Svima nam je poznato da ovako lijepe i vrijedne nagrade ne bi mogli podijeliti bez pomoći naših sponzora i smatramo da je ovo prava prilika da ih sve spomenemo i da im se zahvalimo na svesrdnoj pomoći u organizaciji ovakve priredbe.

Ovdje treba svakako spomenuti i glazbenike grupe "Apollo" iz Kotoribe koja se odrekla svog honorara u korist škole Donja Dubrava.

Rb.	IME	ADRESA
20.	"DUHAN"	TRG REPUBLIKE 5a
21.	JOSIP HORVAT	M. GUPCA
22.	SLAVKO HORVAT	STARI KRAJ 1
23.	TRGOVINA "MERIMA"	KRBULJA 22
24.	PICERIJA "VENECIJA"	P. MIŠKINE 2
25.	JANČEC - CENTAR	
26.	PICERIJA "SAN MARINO"	
27.	"BISTRICA" MIJO MATULIN	R. KONČARA 12 D. VIDOVEC
28.	MLJEKARSKA FARMA BOROVIĆ	D. PUSTAKOVEC
29.	PEKARA "CVEK"	D. KRALJEVEC, KOLODVORSKA 19 D. DUBRAVA
30.	"DRUŠTVO ŽENA"	
31.	STJEPAN STRBAD - dimnjačar	KOTORIBA
32.	"SIPKO" JALŠOVEC	ČAKOVEC
33.	JOSIP ŠPOLJAR	STARI KRAJ
34.	MIRKO PILAJ župnik	
35.	NIKOLA BENKO župnik	
36.	UDRUGA OBRITNIKA D. DUBRAVA	

Sponzori festivala su na žiro račun škole uplatili iznos od 6.820,00 kuna, na ulaznicama smo skupili 7.335,00 kuna.

Na kraju držim da je potrebno spomenuti i djelatnike naše škole koji su sa mnogo truda, ljubavi i entuzijazma radili na realizaciji ovakvog držimo hvale vrijednog projekta.

JOSIP ZBILJSKI

MLADI SLIKARI PONOVO AKTIVNI

Nakon petnaestak godina stanke u radu likovne sekcije mladih zaljubljenika u boje, ove godine svojim slikarskim djelima predstavila nam se grupa dubravskih slikara na skupnoj izložbi 9. lipnja godine 1996. u športskoj dvorani u Donjoj Dubravi.

Svoju ljubav prema rodnom mjestu i rijeci Dravi u vrlo bogatom koloritu boja, iskazali su u svojim djelima slikari autori Andrija Vučenik, Zlatko Međimurec, Josip Briljak, Danijela Kalinić-Klajn i Zoran Horvat.

Ono što su nam ovi mladi slikari pokazali vrlo tiho i nenametljivo, govori o velikom bogatstvu duha i ljubavi za jednim novim oblikom stvaralaštva. Što pjesnik izreče riječima, ovi slikari su to izrekli kistom, kontrastom boja, razigranošću oblika i formi i skrivenom igrom svjetlosti i sjena.

Sve što se na izložbi moglo vidjeti bilo je vrlo lijepo i za oko ugodno. Svojim sumještanima ponudili su preko svojih slika sebe i svoje mjesto obogatitvi ga kulturno.

Nada Bogojević

Migracija mladih

Zašto svi vi odlazite
Mladi sa svoga sela,
I starcima ostavljate
Ta seljačka teška djela.

Ostavljate nas posve same
Na toj preteškoj brazdi,
Izmučene i tako slabe
Da budemo i dalje gazdi.

Vi odlazite svi u škole
I tražite još sladi slad,
Da živite tako bolje
I odlazite svi u grad.

Vi imate svoja htjenja
I nećete pljunuti u dlan,
Ali selo se sada mijenja,
I stvara se novi plan.

Pretvorba je već na pragu
Razorati ćemo mede svud,
Još imamo toliku snagu
Ne želimo ni posljednji trud.

I zamirisati će zlatna žita
Na širokom rodnom polju,
Još će mladi za selo da pita
Za povratak dobiti će volju.

Vratite se što prije iz grada
U druga vam rodna sela,
Vaša će srca vedra i mlada
I ovdje biti sretna i vesela.

Ladislav Čižmešija

GRANIČNI PRIJELAZ NA KAKINJI

Od izvješća u prošlom broju "Dobravskih novina" najgore je, da gotov brod od 15. kolovoza prošle godine još nije dobio odobrenje za svakodnevni prijelaz. Mađarska vlada još nije odobrila svakodnevni (stalni) pogranični prijelaz. Konstantno činimo napore da bi do stalnog prijelaza došlo. U tome nam naročito pomažu, naš satarski zastupnik Županijskog vijeća dr. Zvonimir Bartolić i župan gosp. Marijan Ramušćak, kako bi preko naših vladinih institucija ubrzali takve odluke od strane mađarske Vlade. Na pozive susjednih općina s mađarske strane i Županije Zala dolazili su zastupnici mađarskog parlamenta i najviši policijski dužnosnici pogledati brod, kojom prigodom su bili nazočni dr. Z. Bartolić, gosp. M. Ramušćak i načelnik Policijske uprave Županije međimurske gosp. Mari-

jan Varga. Uza sva obećanja njihovih predstavnika pa i uz dobre međudržavne odnose do danas nema stalnog prijelaza. Nama drugo ne preostaje već pričekati do kraja ove godine i ako mađarske vlasti neće do tada dopustiti stalni prijelaz, onda ćemo morati nešto učiniti.

Dobili smo obavijest od mađarskih susjednih općina da su oni zatražili odobrenje za jednodnevni prijelaz granice na dan prošćenja u Donjoj Dubravi 14. srpnja 1996. od 9 do 19 ura preko broda na Kakinji. Mi smo isto odmah zatražili odobrenje od naše Policijske uprave. Nadamo se da će nam biti odobreno s jedne i druge strane i da će se moći prelaziti granica na Kakinji na dan prošćenja.

Ladislav Kranjec, načelnik

T.E.S.-SHOP

NOVO! SERVISIRANJE i održavanje kućanskih aparata

»JANČECCENTAR«

d.o.o.
D. Dubrava, 3. travnja 1a
Tel. 040-88-958

TRGOVINA • CVJEČARSTVO • POGREBNE USLUGE

FOTO - VIDEO

FRANČIĆ

Donja Dubrava,
Zagrebačka 19, 88-871

"OBUĆA BENKO"

D. Dubrava, Prvomajska 4, Tel./fax: (040) 88-013

PROIZVODI: dječju, žensku, mušku platnenu obuću, dječje sandalice, papuče za škole i dvorane

U PRODAVAONICI NUDIMO SVE VRSTE OBUĆE DOMAĆIH I STRANIH PROIZVOĐAČA, ŽENSKE MODNE TORBE, REMENJE, NOVČANIKE, ŠKOLSKE TORBE, ŠKOLSKE PERNICE

RADNO VRIJEME:
RADNI DAN OD 8-18 sati
ČETVRTAK 7-14 sati
SUBOTA 8-13 sati

MEĐIMURJE

ALU-PLAST d.o.o.

Poduzeće za proizvodnju aluminijskih prozora, vrata, krovišta...
40328 DONJA DUBRAVA
3. travnja 58
Tel: 040/88-060, 88-918
Fax: 88-022

Dobri proizvodi nisu nikada bili tako važni kao danas

Stoga je veoma važno kakvi će se prozori ugrađivati i to zbog kvalitete "dihtanja" i toplinske izolacije.

Veliki uspjeh plastičnih materijala

Danas se sve više graditelja odlučuje za prozore od plastike. Ti prozori dvostruko smanjuju troškove grijanja i održavanja. Naši su prozori trenutno najtraženiji na tržištu, jer dobro izoliraju toplinu i buku te imaju dugi vijek trajanja (više od 20 godina) i prilagođeni su svim vremenskim uvjetima.

Precrtajte bojanje

... I to za stalno. Alu-plast prozorima nije potrebno bojanje niti kod ugradnje, a ni godinama poslije.

Aluminijski prozori i vrata

Aluminij i plastika u našim su uvjetima relativno novi materijali za proizvodnju vrata, prozora, staklenih stijena, zimskih vrtova, na kraju i - fasada, međutim - mi tvrdimo: to je rješenje o kojem valja razmisliti.

Uvijek dobar oblik

Alu-plast prozorski sustavi nude perfektno tehničko rješenje za gradnju, uređenje, obnovu...

RTV VIDEO SERVIS

Donja Dubrava
Zagrebačka 4
Tel: 040/88-782

Slavko Pongrac
vlasnik

Sveta Marija
Glavna 18a
Tel: 040/660-333

PILANA, STOLARIJA I TRGOVINA RUSAK

DONJA DUBRAVA; Zagrebačka 13
Tel: 040/88-451; Tel/Fax: 040/88-733; Mobitel: 099/481-934

Proizvodi:

- parket
- zidne obloge (lamperije)
- balkonke, stubišne i ulične ograde
- građevinsku stolariju
- namještaj

Prodaja:

- građevinski instalacijski sanitarni i ogrijevni materijal
- namještaj
- poljoprivredna mehanizacija
- stočna hrana
- umjetna gnojiva

DOBRAVSKE NOVINE

HRVATSKI INFORMATIVNI GLASNIK - TEČAJ VI - BROJ 6 - CIJENA 5 kn
DONJA DUBRAVA - SVETA MARGARETA 1996.

DOBRAVSKE NOVINE: Prigodni glasnik koji izdaje Poglavarstvo Općine Donja Dubrava
Uredništvo: dr. Zvonimir Bartolić (glavni urednik), Dragutin Štebih (tehnički urednik), Dragutin Feletar, Ladislav Kranjec, Stjepan Vlaović, Zlatko Bartolić, Mirko Pilaj i Ivan Štefić. Za nakladnika: Ladislav Kranjec

Izlazi povremeno: Dopisi i narudžbe primaju se u Poglavarstvu Općine Donja Dubrava, Trg Republike 16
TISAK: ZRINSKI d.d., ČAKOVEC